

România liberă

ORGANUL SFATURILOR POPULARE DIN REPUBLICA POPULARĂ ROMÂNĂ

Anul XIII Nr. 3234

4 pagini
20 baniDuminică
27 februarie 1955

— CAMIL PETRESCU: O oțitură în revoluție (Fragment din romanul „Un om între oameni” vol. II). (pag. 2-a)

— Conf. univ. E. STANESCU: Răscoala lui Horia, Cloșca și Crișan — o mare răscoală populară (pag. 3-a)

— Cavintul fruntașilor din agricultură: Pentru o producție sporită la hectar!

— PETRE FINTINA: Am lucrat după metode agro tehnice înaintate.

— AUREL BUJOR: Cum am obținut recolte bogate.

— ALEXANDRU SEMENIUC: După sfatul agronomului.

— FRANCISC BUDAȘ: M-am convins că are dreptate (pag. 3-a)

— Calea spre realizarea păcii și a îndepărtării Japoniei (pag. 3-a)

— A. STANCIU: Mister Conant filozof seacă... (pag. 4-a)

— Puternică opoziție în Bundestag împotriva ratificării acordului cu privire la Saar (pag. 4-a)

Să extindem experiența țărănilor muncitori fruntași

Țărăni muncitori din Sighișoara știu că Toader Simplicianu are multă dragoste și pricepere pentru munca pământului. Dar porumbul pe care l-a cules astă toamnă a întrecut toate așteptările lor. De pe 57 ari cultivați cu porumb, Toader Simplicianu a cules 5.000 kg. știuleți, ceea ce înseamnă aproape 8.000 kg. porumb boabe la hectar. O asemenea recoltă nu s-a mai pomenit și n-a obținut nimeni prin împrejurimi.

Care-i secretul acestei recolte cu adevărat excepționale? Dacă poate fi vorba de vreun secret, apoi el poate fi lămurit foarte simplu. Împlinind dragostea și vrednicia în lucrarea pământului cu agrotehnica înaintată, țăranul muncitor Toader Simplicianu a aplicat pe ogorul său un întreg lanț de măsuri agrotehnice, a executat lucrări noi, de care alții nu au ținut în deajuns seama. Dezmiriștii, arătura adică de toamnă, reținerea zăpezii, iar în primăvară executarea cultivației (cu praștoarea) și grăparea ogorului — iată o parte din lucrările noi pe care le-a executat pentru recolta anului trecut și care alături de îngrijirea, de semănarea la timp cu mașina, de praștile repetate, etc. au asigurat rodul bogat.

În satele țării noastre sînt mulți asemenea țărani muncitori care în urma aplicării învățămintelor căpătate la cursurile agro tehnice sau din studierea cărților agrotehnice, în urma folosirii sfaturilor date de agronomi, au muncit cu și mai multă trăgare de inimă, și-au îmbogățit cunoștințele agrotehnice, izbutind să sporească rodnicia pământului. Recoltele lor — recolte superioare celor dobândite de țărani muncitori care mai întrebunțează practici înăpoe și nu respectă regulile agrotehnice — sînt dovada de netăgăduit a nemăsuratelor rezerve de creștere a producției la hectar la toate culturile agricole.

În vederea punerii în valoare a rezervei agriculturii, în scopul creșterii abundenței de produse agroalimentare necesare ridicării nivelului de trai al poporului, partidul și guvernul cheamă pe camarii muncii de la sate să lupte pentru realizarea în anul 1955 a unei producții globale de zece milioane tone grâu și orz, pentru că la porumb să se obțină o recoltă medie de 2.000 kg. la hectar.

Experiența țăranilor muncitori fruntași nu numai că ilustrează deplina posibilitate a îndeplinirii acestei sarcini, dar ea înșasi constituie un mijloc principal în traducerea în faptă a obiectivelor stabilite de partid și guvern pe linia creșterii producției agricole. De aceea, experiența fruntașilor, metodele lor de lucru trebuie să devină un bun al maselor largi ale țărănimii muncitoare.

Este important să fie folosită bogata experiență a fruntașilor în recolte mari, fiindcă ei sînt purtători ai agrotehnicii înaintate. Întelegînd necesitatea introducerii metodelor noi, științifice, ei sînt promotorii noului în lucrarea pământului, oameni care se bucură de stima tuturor țăranilor muncitori care prețuiesc sfaturile lor și le urmează pilda. Ce poate să-l convingă mai bine pe un țăran muncitor că e în interesul lui și al întregii țări să pășească pe drumurile învecitate, să execute lucrările agricole la timp și la un înalt nivel agrotehnic, decât exemplul ve-

cinului său care s-a dovedit mai priceput prin recoltele obținute și care vine să-l povățuiască cum să lucreze mai bine pământul?

Întelegînd însemnătatea muncii de popularizare a experienței fruntașilor din agricultură, multe sfaturi populare au dat dovadă de pricepere și inițiativă în această privință: drept urmare se constată un progres în comparație cu anii trecuți. Este suficient să amintim că în ultima vreme s-au ținut numeroase consfătuiri satești și comunale, raionale și regionale, în cadrul cărora maștrii recoltelor bogate au împărtășit învățămintele lor valoroase, consfătuiri la care au participat zeci de mii de țărani muncitori.

Este necesar să se continue organizarea de consfătuiri cu fruntași, îndeosebi pe circumscripții electorale satești, pe sate și pe comune, unde poate fi asigurată o mai largă participare a maselor. Pregătite temeinic, consfătuirile ținute în comune vor trebui să ajute țăranilor muncitori să-și îmbogățească cunoștințele, să învețe să muncească mai bine, pentru că mai mare să fie rodul muncii lor. Totodată se cere comitetelor executive ale sfaturilor populare să desfășoare o muncă politico-organizatorică corespunzătoare așa încît țăranii muncitori să se simtă îndrumați și ajutați neîncetat în aplicarea învățămintelor căpătate din consfătuirile cu fruntași.

Alături de consfătuiri există și alte forme de răspîndire a experienței înaintate din agricultură: gazetele satești, panourile de onoare, festivaluri artistice date în cinstea fruntașilor, emisiuni la stațiile de radio-amplificare, etc., forme pe care comitetele executive ale sfaturilor populare nu le folosesc decât în mică măsură.

Acum cînd ne aflăm în pragul muncilor de primăvară, în răspîndirea experienței fruntașilor agriculturii e nevoie să fie folosite pe larg demonstrațiile practice. Sprijiniți de inginerii și tehnicienii agronomi, țăranii muncitori fruntași să arate în mod concret cum s-au pregătit pentru campania de primăvară, cum și-au selectat semințele, cum folosesc goniul de grajd, ce măsuri au luat pentru executarea însămînțărilor în culburi așezate în pătrat sau în rînduri încrucișate, să demonstreze cum se îngrijește semănăturile de toamnă, etc. Pilda unor țărani muncitori fruntași din raionul Tg. Mureș care în anul trecut, cu ajutorul tehnicienilor agronomi, au făcut din ogoarele lor adevărate cîmpuri demonstrative, poate să trezească în satele noastre o mare dorință să fie urmată peste tot în perioada actuală.

În munca de îndrumare agrotehnică a țăranilor muncitoare, inginerii și tehnicienii agronomi de la raioane și circumscripții comunale au datoria să-și credea active de țăărani muncitori cu ajutorul cărora munca lor va avea mai multă eficiență.

A populariza experiența țăranilor muncitori fruntași, a munci neobosit pentru ca ea să fie înșușită de mase, înseamnă în mod concret a deschide și pe această cale drum larg pătrunderii agrotehnicii înaintate în producția agricolă. Aceasta constituie o sarcină permanentă și de primă importanță a comitetelor executive ale sfaturilor populare și a organelor agricole. Să nu prețuim nici un efort ca ea să fie îndeplinită cu cîinste!

Din toate colțurile țării

Dezvoltarea comerțului cooperatist sateesc

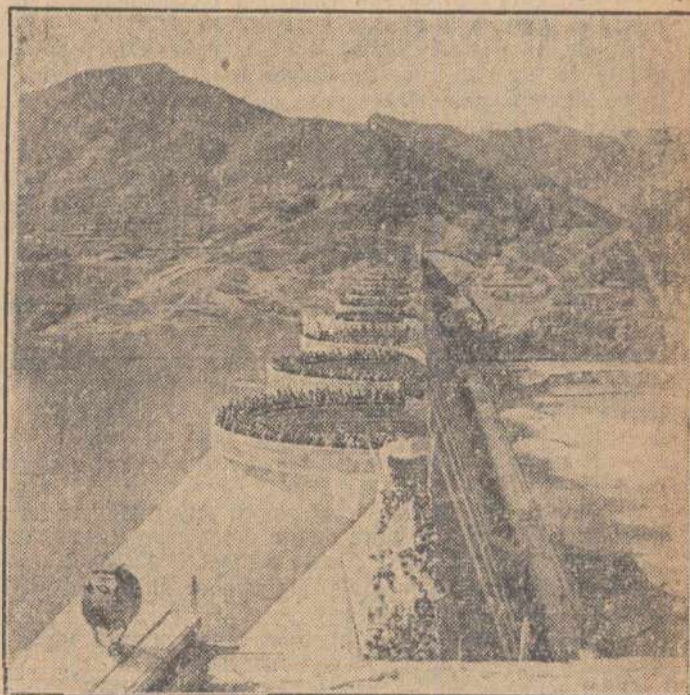
În anul ce a trecut, rețeaua comerțului cooperatist sateesc a înregistrat noi succese. La sate și în centrele raionale satești au fost înființate diferite magazine comerciale cooperatiste: magazine universale, magazine pentru mobilă, magazine alimentare și altele. În total numărul unităților comerciale cooperatiste a crescut în anul 1954 cu peste 1150. S-au deschis

192 magazine universale din care 16 magazine universale raionale. De asemenea au fost deschise 14 magazine pentru mobilă, 30 magazine cu articole de uz casnic, 619 magazine pentru alimente publice etc. În mod deosebit, anul trecut rețeaua comerțului cooperatist sateesc s-a dezvoltat în regiuni ca: București, Arad, Cluj, Oradea, Suceava, etc. Potrivit planului de dezvoltare al

Uniunii Centrale a Cooperatelor de Consum pe anul 1955, rețeaua comerțului cooperatist sateesc se va măări în anul acesta cu cel puțin 1000 unități comerciale. Prin completarea sistemului comerțului cooperatist sateesc cu noi unități de desfacere, țăranimea muncitoare va fi aprovizionată în condiții mai bune cu mărfurile industriale și u-

Vești din țările de democrație populară

MARELE BARAJ DE PE FLUVIUL HUAI

Poporul chinez pășește cu încredere pe drumul construirii unei vieti noi, obținînd importante succese pe frontul muncii pașnice, constructive.

În cliseu: Marele baraj construit pe fluviul Huai cu ajutorul constructorilor sovietici, care are o înălțime de peste 90 m. și o lungime de circa o jumătate kilometru.

Pe șantierul Combinatului de la Nowa Huta

În apropiere de Cracovia se desfășoară în ritm rapid lucrările de construcție și utilizare a combinatului metalurgic „V. I. Lenin” de la Nowa Huta care se înalță cu ajutorul frășilor al Uniunii Sovietice. În anul 1954 la combinatul de la Nowa Huta au intrat în funcțiune un furnal, primul grup electogen al centralei electrice, două baterii de coce, două fabrici de concentrare a minerului, etc.

Pe șantier se desfășoară pe larg întrecerea socialistă pentru punerea în funcțiune înainte de termen a altor fabrici. Recent a început ultima etapă a lucrărilor de probă a primului cuplor Martin, care în curînd va da prima producție de oțel.

Pretutindeni domnește un mare avînt în muncă. Constructorii fabricii de concentrare a minerului și-au luat angajamentul ca, în cinstea celei de a 10-a aniversări a eliberării Cracoviei, să termine cu trei zile înainte de termen montarea celui de al doilea cuplor.

Se desfășoară cu succes lucrările de montare a celui de al doilea furnal. Au și fost executate 95 la sută din lucrări și în curînd furnalul nr. 2 va începe să funcționeze. Continuă lucrările de construcție a celorlalte părți ale combinatului.

Construcția de vapoare în R. P. Ungară

De la eliberare, pe șantierul naval „Gh. Gheorghiu-Dej” din Budapesta au fost construite peste 50 vase maritime cu un tonaj de cîte 1.100 tone. Pînă nu de mult vapoarele erau construite în întregime prin nițire, ceea ce necesita baterea unui număr de aproximativ 35 nițuri pe fiecare metru. În prezent, pe șantierul naval „Gh. Gheorghiu-Dej” se construiesc vase maritime prin procedul sudării. Noua tehnologie de asamblare a pieselor de vapoare a redus simțitor durata construcției. Noile vase fiind mai ușoare a devenit posibilă extinderea suprafeței calei.

La fabrica de elvatoare din Budapesta a fost construit primul cazan de vapor sudat în întregime. Calitatea de asamblare a pieselor de cazan este considerabil mai bună decît la construcțiile prin procedul nițirii. În curînd vor fi livrate 15 noi cazane sudate pentru vapoare.

Succesele industriei electrotehnice bulgare

Industria electrotehnică este o ramură nouă a economiei naționale în R. P. Bulgaria. Înainte de eliberarea țării, produsele acestei ramuri industriale, începînd cu transformatorii și cu motoarele electrice și sfîrșind cu becurile electrice și cu comutatoarele, erau importate din străinătate. În prezent, în R. P. Bulgaria au fost construite și date în exploatare mari întreprinderi ale industriei electrotehnice ca fabrica de aparate pentru curent slab „K. E. Vorosilov”, fabrica „V. Kolarov”, fabrica de becuri electrice din orașul Silven, fabricile „Vilko Cervenkov”, „Elin” și altele.

În prezent, industria electrotehnică a R. P. Bulgaria produce motoare electrice, transformatoare puterice, aparate de telefon, aparate de radio, aparate de măsurat, aparate pentru curent de înaltă și joasă tensiune. S-au obținut succese însemnate la fabrica „K. E. Vorosilov”, înstrăstrată cu utilaj din cel mai modern. Anul trecut, fabrica „K. E. Vorosilov” a început să producă noi aparate de radio tipurile „Pacea” și „Prietenia” precum și aparate de telefon. Aceasta fabrică va produce de asemenea aparate electrice medicale, aparate electrice pentru tehnica semnalizării, amplificatoare pentru cinematografe, etc.

Producția de becuri electrice a sporit de peste 15 ori, iar producția de cabluri — de 11 ori față de anul 1948. În R. P. Bulgaria se fabrică în prezent cu 50 la sută mai multe mașini de călcat electrice, plite electrice, sobe electrice, mașini de spălat electrice decît în anul 1948.

AJUTOR FRĂTESC

Ca urmare a importantelor succese obținute, Republica Cehă slovacă a devenit o mare putere industrială. Dezvoltînd an în colaborare economică cu U.R.S.S. și țările de democrație populară, ea contribuie la întărirea marelui lagăr al socialismului și la înflorirea propriei sale economii.

În cliseu: Această instalație ucraină, rod al muncii entuziaste a cazangilor de la uzinele „Klement Gottwald” din Vitkovice este destinată hidrocentralei „V. I. Lenin” din R.P.R.

(Agerpres)

PENTRU VIAȚĂ, ÎMPOTRIVA RĂZBOIULUI ATOMIC!

Sute de mii de semnături pe Apel

Semnăturile puse pe Apelul Păcii sînt întinse prin angajamentul solemn al cetățenilor patriei noastre de a lupta cu toate forțele împotriva dezlănțuirii războiului atomic.

Exprimîndu-și hotărîrea neclintită de a apăra munca pașnică, aproape 215.000 de cetățeni de naționalitate romînă, maghiară, germană și sîrbă din regiunea Arad au semnat Apelul Consiliului Mondial al Păcii Zilele acestea au mai semnat Apelul de la Viena țăranii muncitori din comunele Sicula, Nădlac, Simand, Ghioroc și Tudor Vladimirescu din regiunea Arad.

3.350 de echipe formate din cetățeni din regiunea Iași sînt trimise zilnic mii de semnături pe Apelul de la Viena. Pînă la 24 februarie peste 205.000 de cetățeni din regiunea Iași au semnat Apelul Păcii.

Și cetățenii din regiunea Craiova alături de întregul nostru popor, de toți oamenii cinstiți din lumea întreagă sînt hotărîți să muncească și să lupte cu e-

(Agerpres)

LUCACI BACI, GRĂDINARUL

Lucaci baci, horticultor, așa îl cunoaște tot orașul și așa l-am cunoscut și eu. Crește flori care învelesc inimile, flori care împodobesc parcurile, străzile și ferestrele.

Dacă ai întreba în Tg. Mureș diverși oameni cine-i Francisc Lucaci de pe strada Fabricii, îți-ar spune:

— Lucaci baci e deputat.

— Bătrînul Lucaci este în consiliul de conducere al căminului cultural „23 August”.

— Moșul acela nu e bătrîn de loc! Este președintele comitetului de luptă pentru pace din cartier.

— Grădinarul cu mină de aur, care împodobeste parcurile, solarile și expozițiile.

Acesta e Lucaci baci, care — așa cum spune un concetățean al lui — nu-și dădea vîrstă de loc... Așa l-am găsit în grădina. Muta răsadurile de garoafe dintr-o seră caldă într-una rece. Cheamă și el primăvara, mi-a spus pe unghiește, după ce mi-a urat în romînește ziua bună. Nu-i un om voinic, are ochi negri, fața brăzdată de riduri adînci, dar zîmbete ca o zi însozită, vorbește repede și face gesturi largi cu minile.

Viața lui, în ajor de venirea pe lume a celor 17 copii, nu a fost prea bogată în evenimente mari. El s-a născut în cetățile veac, acum 65 de ani. Îndeletniciri a avut multe, dar amarul și l-a mincat cu cărușia: o cotlușă, un căluș și bogaie cărate. Grădinaritul l-a învățat la 33 de

ani, cînd a intrat ucenic la un grădinar. Acum e horticultor. Își cultiva florile împreună cu Suzana neni, nevasta lui, și trăiesc singuri, căci cei 6 copii rămași din 17 sînt pe la casele lor.

Dar nu despre Lucaci baci, horticultorul, am vrut să vorbesc; ci de Lucaci baci luptător pentru pace. Însă cum aceste îndeletniciri se întregesc alt de minunat, nu-l poți împărți pe bătrînul grădinar în două.

Pînă la ora cînd urma să înceapă în cartierul lui semnarea Apelului, Lucaci baci mi-a povestit ce a făcut el în cartier ca luptător pentru pace:

— I-am întrebat pe toți: E un lucru pentru pace să plantezi meri și peri?

— Este.

— Atunci să plantăm.

— Înseamnă pace să cîntăm și să jucăm?

— Da.

— Avem o echipă culturală, ca la teatrul din oraș. Așa pricep oamenii mai bine ce înseamnă pacea, nevoia de a o apăra. Vara cînd merg la cer să vîd de se string norii, cînd îi vîd negri și amenințători aleg să caut roșii și păuri ca să-mi acopăr florile. Așa și cu pacea. Poate să facă afîșările la război tot ce-o face. Dacă sîm de străj și punem mina cu nădejde, or să ține și or să fulgere în zădar. Aștia nu-s oameni, tovarășe.

În curtea lui Lucaci baci au intrat doi oameni, Ion Răduț, tîmplar la „Simo

Gheza”, și Catalina Maroșan, mamă a 6 copii.

— Lucaci baci, strigă Ion Răduț, hai să pornim.

În capul listei grădinarilor scrie cu litere mari, cîte: Francisc Lucaci. După el își scrie numele Catalina Maroșan, femeia cu ochelari și băsmălușă gri. Ion Răduț semnează la fabrică. Acum venea să-și îndeplinească misiunea, ca fiind mina dreaptă a lui Lucaci baci. În cartierul fabricii locuiesc romîni, maghiari, evrei.

— Noi nu ne sfîdim. Ce avem de făcut în viață facem pentru toți. Eu cresc flori și pentru romîni și pentru maghiari și pentru evrei și pentru sași, iar ca să apărăm țara, căsuțele, copiii și răsadurile, punem tot umărul.

Cu lista în mînă au pornit din poartă-n poartă.

— A venit Lucaci baci, cu lista. Știa tot cartierul. Leșeau la porți sau chemau pe oaspeți în case, cefeșii, funcționarii, meșterii tîmplari, muncitorii de la fabrica de cărămîdă, studenții, gospodine.

Era soare, soare primăvara. M-am desprîșit de acești colindători ai păcii și pînă departe am auzit ciocăniturile în porți și zvonul glasurilor însușite.

La porțile cartierului fabricii „Simo Gheza” bătea viața însăși, viața care a înarmat cu nădejdi, cu dragoste și forță, pe contemporanii lui Lucaci baci, grădinarul luptător pentru pace.

OLGA ILIEȘ

O cotitură în revoluție*

CAMIL PETRESCU

Flindcă se culcase după răsăritul soarelui, Bălcescu dormi până aproape de prinz și se trezi numai când trecu Arăpila să-l ia ca să meargă numaidecât la Palatul Administrativ, fiindcă fugise Bibescu și se alcătise un guvern provizoriu.

Nu pricepea, nu-i venea să creadă. Sări de pe sofa, aruncând peste cămașa albă și lungă anterul-halat.

— Ce guvern? Cine l-a numit...?

— Nu știu cine l-a numit... Dar avem un guvern provizoriu... Și fără să știm noi nimic, care, oricum, sintem Comitetul executiv al mișcării revoluționare. Halal Comitet... Hai, îmbracă-te mai repede. Treci în sufragerie de alături ca să-lase să se spele la lighianul cel mare de pe masa de brad acoperită cu mușama albă, deasupra căreia era oglinda cu chenar tot alb. Peste câteva minute Arăpila intră iar.

— Ești gata? Și ca să-l vadă mai repede îmbrăcat îl înnoadă el legătura la gît.

Uite-te, și mai ales Podul Mogoșoaiei, erau pline de lume aștită de fuga lui Bibescu. Curtea Pălatului, mărginită cu borne legate cu lanțuri, era și ea plină de curioși. Iși făcuseră cu greu loc pe scară spre sala mare de sus, unde li se spusese că vor fi de acum înainte ședințele guvernului.

Aci Rosetti se dovedi bine informat și le povesti totul.

— Bine, dar guvernul ăsta... cine l-a numit? întrebă întărit Arăpila.

— Nu știu... poporul, răspunse, parcă nedumerit și el, cel întărit.

Cum nu știu, doar ești șeful, ministrul Poliției într-un minister revoluționar?

Mai tirzu aflară de la Costache Filipescu că șeful Poliției zlergase și el în Dealul Mitropoliei, dar numai ca să potolescă lumea, să o împiedice să mlatreze pe boieri.

— E „brouillon” rău, frate Nicule, mîrii Arăpila.

— Ți-am spus că e cam „brouillon”, ridică Bălcescu brațele ca un arhimandrit.

Cum este cu puțință ca membrii guvernului să nu așteaptă după douăzeci și patru de ore de abdicarea domnitorului și de propria lor dimisie? Ce s-a întâmplat în timpul acesta?

Odobescu intră zornăind și pîntenii, cu un aer plictisit, și le arătă scrisoarea de abdicare.

— Mi-au trimis-o de la Spătarie, și am găsit-o acasă azi-noapte, cînd m-am întors de la vinătoare.

Omul mințea. Nu i-o trimisese de la Spătarie.

Nicolae Goleșcu vrea să-l ia din mîna lîrtică ca s-o citească, dar cu un gest autoritar Odobescu îi face semn că o citește el, ceea ce și face.

„Noi, Gheorghe Dimitrie Bibescu, cu mila lui Dumnezeu, Domn Stăpînitru a toată Țeara Românească

Către Statul Miniștrilor

Flindcă simț că puterile-mi nu sunt potrivite cu cererile celor de astăzi împrejurări și spre a nu mă bate vreodată cugetul că am primejdii soarta țării, flind crîmă obîlăduirii mai mult decît puțină mă lărtă o încredințare în minile dumnea-voastră și intru în viața privată, cu acea mulțumire ce o aduce o conștiință curată.

București

GHEORGHE DIMITRIE BIBESCU

— Ce dată are? întrebă Bălcescu.

— E fără dată, numai „București”. Atît. Precizează Odobescu.

— Trebuie adus numaidecît înapoi în București, izbucnește furios Arăpila. Asta seamănă cu o fugă.

Colonelul scoate un ceasornic mare cu multe capace bătute cu briliante, se uită la el și apoi silabisește batjocoritor:

— Va fi foarte greu. La ora asta cred că a și trecut granița împreună cu toată familia lui și cu vîru-său, polcovnicul Bibescu... A plecat de asemeni cu ei și doctorul Mayer.

Bălcescu e mereu uimit; jocul altor necunoscuti îi dă un fel de amețală.

— Cu ce pașaport? Cum o să poată trece granița fără acturi acum cînd e, cum spune el, „întărit lărtă în viața privată”?

Odobescu silabisește cu o gravă seriozitate: — Cu pașapoarte în regulă, eliberate de fostul ministru al Poliției, colegul nostru Costache A. Rosetti.

Rosetti se întoarce, privind cum buimac în toate părțile:

— Eu am semnat pașaportul? Nu-mi aduc aminte.

— Chiar dumnea... simbătă... pe numele căpitan Gheorghe și soției... Căpitan Gheorghe... Bibescu, adică. Așa au înțeles desigur cei de la graniță.

— A da... căpitan Gheorghe? Căpitan Gheorghe zici? Și se întoarce nevinovat în stînga și în dreapta cu un zîmbet mai mult amuzat, care avea aerul să spună: „Căpitan Gheorghe... c'est drôle n'est-ce pas?” după cum îl era obiceiul. Mai tirziu se va crea legenda că l-a și întovărășit pînă la barieră și chiar că el, șeful Poliției, a fost aclamat pe loc de popor, pentru acest gest.

Bălcescu vede de la fereastră pe Neofit coborînd din careta lui cu șase cai. La invitația mitropolitului se deschide numaidecît un soi de ședință a foștilor miniștri. Neofit se ridică foarte ceremonios și privește un timp, ca să se facă liniște, înainte de a lua cuvîntul. Toți îl ascultă în picioare. E uscat și slab, cu o barbă nu prea lungă, rară și ascuțită, bine deosebită de mustață. Are fruntea mică, încrețită. Peste giubeaua de atlas negru, cu mâneci foarte largi, poartă pe piept patru mari decorații instelate. Un cordon mare la gît, de care atîrnă crucea bătută cu briliante. Camilafta neagră, care cade de la cîulpe pe umeri, cu marginile brodate cu aur, îl face capul și mai mic. Cîrja, aproape cît el, care a mîner două capete de cîini cu gîturii lungi, întoarse ca un opt culcat. Între capetele cîinilor e o cruce cu rubine și smaralde. A flînt să vie și cu cîrja mitropolită ca să corespundă demnității de pastor al țării. A început să vorbească, încet, cu vocea scăzută:

— După cum știți, fostul domnitor Gheorghe Bibescu a abdicat.

Se întoarce către Voinescu II și îi ceru să citească scrisoarea de abdicare a lui Bibescu, pe care o așcutărtă toți în liniște. Apoi luă din nou cuvîntul:

— Așadar, văzînd greaua sarcină care ne revine în aceste clipe grele, cînd lui Dumnezeu îndurare și gînd îndrăgostit, sfîtuindu-mă și cu acei oameni înțelepți ai nației, pe care i-am putut găsi într-o împrejurare atît de grăbnică și plină de primejdii, am constituit un guvern vremelnic ca să-l ia în mînă conducerea țării, cît și un ministru ca să se ocupe de treburile Statului. Domnul maior Voinescu II, noul secretar al Statului, va cînti lista membrilor guvernului și a miniștrilor.

Voinescu II, înalt, frumos, cu fața lui bălănă, mare și desăvîrșit ovală, cu mustața scurtă, mătăsoasă, cu părul desăvîrșit printr-o cărare în stînga și întors cu cîrionți peste urechi, citește sonor lista guvernului vremelnic:

— „Înalt Prea Sfinția Sa mitropolitul Neofit, președinte.

Ion Eliade, Ștefan Goleșcu, Tell, Gheorghe Magheru și Hagi Curti, membri;

Secretari al Guvernului vremelnic, avînd cuvînt deliberativ: Costache A. Rosetti, Nicolae Bălcescu, Alexandru Gh. Goleșcu, Ion Brătianu.

Ministri:

Nicolae Goleșcu, la Departamentul celor din Lăuntru,

Ion Cîmpineanu, la Departamentul Dreptății,

Ion Voinescu II, secretar de Stat,

Costache Filipescu, la Finanțe,

Colonel Ion Odobescu, la Război,

Ion Eliade, la Credință și Instrucția Publică”.

Cei de față ascultă cîntarea listei liniștiți, schimbînd doar rîviri de nedumerire între ei, apoi mitropolitul luă din nou cuvîntul:

— Mîine, 15 iunie, guvernul vremelnic, secretarii și miniștrii vor depune jurămînt pe Constituție, în fața poporului, și cîntă de sub Dealul Filaretului. Poporul va fi chemat să

jure și el de asemeni pe Constituție... Cred că este bine ca să-l ia cuvîntul, din partea guvernului, domnul Ion Cîmpineanu, care este cunoscut ca un bun vorbitor.

Aci se auziră unele murmure și el înțelese că nu se poate.

— Foarte bine, atunci spuneați dumnea-voastră cine e mai potrivit.

Arăpila se gîndise să propuie pe Bălcescu, dar știa că acesta nu primește să vorbească niciodată de la o tribună, în fața mulțimii, în aer liber. Vocea lui voalată, dar atît de pătrunzătoare într-o singură încapere, nu are puterea cerută pentru cuvîntările în aer liber. Din pricina asta, deși vorbește cu adîncă înțelegere despre rolul maselor în istorie, refuzînd să-și însușească discursurile la adunări, nu va avea asupra lor o influență imediată, ci una tirzie, fapt de care el își dă seama, spunînd că preferă o asemenea influență, și deci, precizează, o popularitate adevărată și durabilă.

Pînă la urmă se conveni să vorbească Voinescu II. Ședința se sfîrși și începură convorbirile libere. Rosetti și Brătianu, după ce se sfătuiră între ei, declarară că ei nu primesc să intre în guvern ca secretari. Fu o lungă discuție în care Nicolae Goleșcu le aminti că membrii conducerii revoluționare au jurat, înainte de a începe acțiunea, că nimeni nu se va retrage înainte ca sarcina să fie dusă la bun sfîrșit.

Către prînz se despărțiră, după ce Nicolae Goleșcu fu însărcinat să organizeze adunarea populară pe a doua zi.

Întors pe la trei după amiază de la ședința guvernului, după ce a luat masa, Bălcescu s-a trîntit îmbrăcat pe sofa și n-a mai ieșit de la el de acasă din mahalaua Visarionului. Nu știe deocamdată ce hotărîre să-l ia. Pe la opt seara, a venit să-l caute Arăpila, căruia li lăsa-se vorbă să treacă pe la el. E încă lumină, dar stau cu par-desile pe umeri, cîci după amiază a plouat rău.

Acum joacă șah amîndoi, sub nucul din stînga casei la masa cu picioarele bătute în pîmînt. Țița a așternut pe ea o faț de brocart auriu. Le aduce așa, înainte de masă, pe o tavă, două farfurii cu înghețată de fragi și două cafele. Tava de șah e mare, din lemn de abanos, cu încrustații albe, iar figurile sînt bogat lucrate din fildeş. E un dar primit de Zinca Bălcescu, anume pentru Nicu al ei, de la o mare boieroaică, pe care o vindecase de o boală de ochi.

Alecu Goleșcu mută scurt tura de fildeş care mîngîia degetele dar se vede că nu i-e gîndul la joc.

— Așa dar, n-a trecut nici o săptămînă și revoluția noastră a și făcut o cotitură... Nu mai e ceea ce a fost.

Bălcescu, care joacă cu negrele, după ce a mutat și el, îl privește destul de ironic:

— Drept să-ți spun, asta nu mi se pare numai o cotitură... Mi-e teamă de mai rău... Comitetul cu puteri discreționare și Frației este scos din guvern... Înțelegi? Se încruntă și se trudește să nu se mai gîndească decît la joc.

Alecu Goleșcu, furios, trîntește nebunul de pe alb:

— Nu poate fi scos Bălcescu din guvern... Așa... după patru zile... Nu poate fi svirlit Frația, în patru zile, la coș.

Prietenul lui parcă nu a auzit, pare că e grozav de concentrat la joc. După un timp mută și adaugă apoi, zîmbînd cu privirea oblică, zlemelistică:

— Domnule, ne-am angajat să nu discutăm nimic, înainte de a sfîrși partida... Atunci, hai, mută! Apoi ride în voie, arînd că totuși auzise. Ei, uite că ne-au scos... Ne-au făcut secretari, și pe mine, și pe tine. Ba și pe Rosetti și Brătianu.

Arăpila îl privește întrebător, încruntat. E pornit pe ceață.

— Ai văzut că ei doi au refuzat... Rosetti a spus că după ce a fost ministru al Poliției, el nu înțelege să rămînă conșopist al guvernului. Trebuie să refuzăm și noi... Auzi, secretari conșopisti?

Bălcescu face încăpătinat, apoi mută încet tînd elva timp calul între degete, cu mîna ridicată.

— Scumpe Arăpila, ești amît! Așa... Uite: șahi Dar, hotărîrit, lui Alecu Goleșcu nu-i arde de șah și Bălcescu încetează cu gluma. Ei, acum, putem vorbi și îți spun limpede: Ce face Rosetti, verbor și brouillon, așa cum ți-am spus că e, nu mă interesează. Omul care a fost prin încrederea noastră ministru al Poliției într-un guvern revoluționar și n-a știut de fuga lui Bibescu, nici de alcătuirea noului guvern la mitropolit acasă, făcîndu-ne pe toți caraghioși, s-a dovedit un agitator gâdnos. Asta-i este felul, „nu e vina lui”. Alecu Goleșcu rise, cîci aluzia la faimoasa poezie a lui Costache A. Rosetti i se păru potrivită. Dar chestia cu conșopistii merită să o vedem mai de aproape. Tu știi ce înseamnă conșopist? Vine de la concepist... de la „a concepe”. A concepe, înțelegi? Ei, bine, de aceea eu voi primi... Voi fi conceptistul guvernului, dacă nu pot lî alțeva, primesc să fiu și conceptistul lor... Nu pot renunța la luptă numai pentru că nu sînt ministru. Ar putea face mari proștii, dacă i-am lăsa de capul lor. De vom fi și noi acolo, vor face poate mai puține.

— Da, dar nu trebuie să primim ca secretari. Numai ca membri ai guvernului.

— Și așa mîi-au creat reputația că sînt un ambițios. Le e frică de „ambitia mea nemăsurată”, cum spunea Brătianu. Chiar el înțelegi? Vreau să le dau și eu o lecție de modestie tuturor.

— Alte mijloace ai fi avut ca membru al guvernului.

— Dacă nu s-a putut altfel, voi primi și așa. Pînă la toamnă. Atunci vom vedea multe, cîci după întrunirea Constituției, guvernul acesta va pleca, probabil.

Argumentul a fost, se vede, convingător, cîci Alecu Goleșcu se înseninează, adică își arată dinții albi în fața lui de indian.

— Dacă tu primești, bineînțeles că primesc și eu, chiar ca ajutor de conșopist.

— Atunci, hai să mai jucăm o partidă, asta serioasă.

— Hai... Dar înții să-mi mîntînc înghețată. Căci, așa cum e obiceiul aiurea, Goleșcu Negru mîntîncă înghețată, perele și peni în fața de masă. Costache Bălcescu, în jacheta neagră, cu pantaloni înguști, cadrii, ca un elegant de reputație, coborînd din birji, l-a văzut și vine la el. Aduce o știre de mare interes.

— Cei de la Craiova nu pot ajunge mîine dimineață la București. S-au lăsat greu... Nu voiau să vie încă în Capitală... În sfîrșit au plecat. Abia sînt pe la Pitești... Au trimis stăteafă că rămîn acolo la noapte. Mîine seară dorm la Ghergani, la conacul lui Ion Ghica. Vor să poată intra la o oră potrivită pîmîne de dimineață în București, anume ca să li se facă o primire fastuoasă.

— Uite ce știri interesante pot afla din oraș secretarii guvernului, îi spuse acrisor Nicu Bălcescu lui Arăpila.

— Și-o să mai aflăm, Nicule... O să mai aflăm

Sevasiță, care nu vruse să vie alita vreme cît li știa împreună numai pe cei doi, veni acum să-l întrebe dacă au isprăvit partida și dacă se poate pune masa. Îl întreba dacă vor să mîntînce înăuntru sau afară și el arătară că le-ar place să mîntînce, cu toate că e puțin cam răcoare, sub nuc. Singură vede acum de gospodăria din București, cîci Zinca a plecat la Bălcescu, ca să fie acolo la prîșitul porumbului, și poate, dacă tin tot așa cădurile, să înceapă și secerșul puținelor pogodne de grîu. În timp ce Paraschiva așază fața de masă și aduce ta-cimurle, Costache le mai spune și alte noutăți. El e socotit de revoluționari ca specialist, flindcă a fost calangemiu la Visterie și de aceea Crețulescu, președintele magistratului București, l-a luat la controlul Visteriei orășenești, unde se pare că are foarte mult de lucru. Poartă mereu faimosul lui baston cu mîciucă de argint și e și acum pieptănat fără gres, cu bucle mari, cu toate că stă ziua întreagă la slujbă. Se vede că are ambiția să se dovedească ce poate.

În timp ce li se pusese pe masă o omletă cu ciuperci, Costache le spuse despre o convorbire de la Spătarie, pe care a aflat-o de la Fărășanu:

— El spunea că un colonel și-ar fi exprimat la Spătarie temerea că Bibescu ar putea fi oprit de autoritățile din Cîmpulung... — „Cum o să-l oprimească?” a întărit mirat Odobescu. Cum să se poată atinge cineva de un domnitor constituțional,

care vine să-și vadă familia, trimisă de atîta vreme la Cîmpulung? Are cu el o escortă dată de mine și comandată de un capitan, care are poruncă să nu lase pe nimeni să se apropie de Vodă”. — „Totuși”, a spus colonelul, — dacă vinecîmva, cineva de la București să-l dea de știre că nu mai e domnitor? Atunci s-ar putea să-l aresteze și pe el la graniță, ca pe Lu-dobescu al XVI-lea la Varennes”. — „Nici o grijă”, a spus Odobescu, — fostul domnitor are o zi înainte între București și Cîmpulung. Totul e calculat”.

Arăpila e de aceeași părere cu Odobescu, numai că mai e și furios pe deasupra.

— Au combinat bine lucrurile... L-au găsit împrejurările cu familia la Cîmpulung și l-au nimerit și cu Rosetti ministru al Poliției... Consultă atent un ceas de buzunar mare, cu capacele de aur înflorată, dar al colegilor săi de școală de la Geneva, și constată răsăpîc: La ceasul ăsta a trecut de mult granița.

—

Vor afla a doua zi, că la ceasul acela, Bibescu și familia lui nu trecuseră încă granița și vor afla și amănunte despre această fugă. Bibescu a sosit la Cîmpulung luni, înainte de amiază. Era îmbrăcat în surte cafeniu, cu joben pîros și avînd în piept o mare cîcoră tri-coloară. A chemat numaidecît autoritățile și pe boierii locului, ca și pe cei fugiți din București de mai înainte de frica holerii și a răscolului. L-a înțîlnit pe toți ca a semnat Constituția și ca a abdicat. Pe urmă le-a arătat că trece în Austria. Căpitanul de escortă Gheorghe Rucăreanu și secretarul cîrmuirii Michalache Predescu au alergat să facă rost de încă vreo două trasuri, ca să se poată încălca și calaballul de la Cîmpulung. Au pornit mai departe apoi toți, Bibescu și ai lui, vîru-său, polcovnicul Bibescu, doctorul Mayer, subcîrmulitor, judecătorul și deputatul județului. La Rucăr i-a apucat o ploaie de turna cu găleata și au mers noaptea la popa Băstea. A doua zi, doamna Marica și Bibescu au încălecat pe cai mici de munte, cîci drumul pe deasupra Văii Ghimbavului și de-a lungul Pietrei Craiului era foarte rău. În-soțitorii nu s-au oprit la graniță, ci i-au dus pînă la Brașov. S-a întors numai escorta ostășească.

—

În timp ce li se aducea un pui fript, pe care ea îl desăfacea și îl pune în farfurii, Țița Bălcescu făcu observația că Bibescu este al treilea domnitor, după Ion Caragea în 1818 și Alexandru Ghica în 1842, care fugea din scaunul domniei. Bălcescu adăugă și pe Grigore Ghica Volevodă, care fugise și el, dar numai pînă la Cîmpina.

Toți domnitorii Țării Românești începînd cu Caragea au fugit din scaunul domnesc speriați de moarte, afară de Alexandru Șușu care a și fost ucis, pare-se.

Erau încă la masă, mîncau acum iar din înghețată de fragi, făcută de Țița, cînd primiră de la Nicolae Goleșcu, printr-un lipcan, primele decrete ale guvernului vremelnic, ca să le semneze și el, ca și Arăpila, ca secretari ai guvernului.

Dădura unul dintre tacîmuri într-o parte și cîtră aplecări unul peste umărul altuia. Erau cele redactate de Bălcescu, dar erau refăcute și aveau acum mențiunea guvernului provizoriu, în loc de aceea a domnitorului. Le priveam amîndoi cutremurați de emoție. Primele acte revoluționare.

— Cînd acum cîinci ani am înțîlnit Frația cu Ghica și cu Tell, în lipsa ta, care erai plecat din București, în clipa în care am semnat statutele pe care le-am rupt apoi, nu știam că voi semna cu aceiași mîna, peste o jumătate de deceniu numai, decretul revoluției... Asta e important, Arăpila... Mîine mergem și noi pe Cîmpia Libertății, cum zice Costache Rosetti că are s-o boteze. Strigăm și noi, în orice colîșor ne-o gîsi: „Trăiască Constituția!”... Lasă supărarea, Poporul ăsta minunat care ne-a dat puterea lui merită să ne aile alături de el, chiar și mîine.

Semnăra amîndoi foarte tulburăți, ca secretari, decretul pe rînd.

„Decretul nr. 1

În numele poporului Român.

Dreptate-Frație

Guvernul vremelnicesc decretă:

Steagul național va avea trei culori: albastru, galben și roșu.

Deviza romînă, care va fi scrisă atît pe steaguri, cît și pe monumentele și decretul public, se va compune de aceste două cuvinte: Dreptate-Frație...

Dreptatea, această stea strălucitoare, care luminează omenirea și o povăluiește în calea binelui, vocea ca oamenii să fie mai înții slobozi și de o potrivă, și frația, acest sentiment străbun romînesc, leagă inimile pentru obșteșcul folos.

Decretul nr. 2

În numele poporului Român.

Dreptate-Frație

Guvernul vremelnicesc decretă:

Potrivit voinței poporului, toate rangurile civile se desființează pentru tot-deauna... Nimeni, de acum înainte, nu va mai putea a-și lua vre-un rang, în nici un act public. Singura deosebire, ce va exista între Romîni, va fi aceea a virtuților și a slujbelor către patrie.

Decretul nr. 3

În numele poporului Român.

Dreptate-Frație

Guvernul provizoriu decretă:

Potrivit voinței poporului, cîntura este desființată pentru tot-deauna. Ori-ce Romîn, are dreptul de a vorbi, a scrie și a tipări sloboz asupra tuturor lucrurilor; se înțelege însă că întrebunțarea acestei libertăți, nu implică abuzul ce ar putea face unii, defăimînd viața privată a locuitorilor, sau invitînd poporul la neapănare către legi și Guvern, abuzuri ce vor fi pedepsite de tribunalele competente.

Decretul nr. 4

În numele poporului Român.

Dreptate-Frație

Guvernul provizoriu decretă:

Flindcă nația romînă, prin revoluția de la 11, a manifestat dorința de a avea o gardie națională și Guvernul vremelnicesc gîsînd că o astfel de instituție este de neapărată trebuință, de a se întocmi numai de îndată, decretă formarea acestei gardii din toată țara, cu a cărei organizație se însărcinează Ministrul din Lăuntru și tot deodată numește de comandant al gardiei din Capitală pe Colonelul Scarlat Crețulescu”.

Arăpila se ridică flînd în mînă farfuria de sticlă în care avusese înghețată de fragi.

— Am făcut treabă bună, frate... Merităm încă o porție de înghețată de asta... E grozav! Eu mă duc să-mi iau singur de la bucatărie. Am să-i spun Țiței să-i aducă și ție.

— Nu cred că o să ne mai dea, îi spuse Bălcescu. Are ideile ei.

Știa el ce spunea. Țița lega simplu vorbele: bolnav, înghețată, răceală...

— Tocmai de aia... mă duc să-mi iau singur... Vreau o porție mare. Și făcu palma căciula deasupra farfuriilor de sticlă, arînd cît de mare să fie porția. Lui Arăpila îi plăcea grozav înghețata.

Cînd se întorcea cu farfuria de înghețată de la bucatăria de vară, care era într-o căsuță în curte, în dreapta, ca și nucul, dar dincolo de pașje, mai în fund, Arăpila îl văzu pe Bălcescu, privind lung, încurcat un buchet de cel puțin treizeci de crini, cu lujere lungi, mare ca un snop de grîu, pe care feciorul trimis de Frusinica îl sprijinea să stea drept, pe scaunul pe care-l rezemase.

— Cei cu florile astea? întrebă speriat de proporțiile jerberlei... Și începu să ridă nedumerit, mirat, arîndu-și dinții pu-ternici și albi ca ai negrilor.

— Cîteștel și Bălcescu li întînse o scrisoare scrisă în franceză, de eleva lui la lecțiile de franceză, de sub același nuc, sub care se aflau azi.

„Scumpul, scumpul meu prieten...”

Cum aș putea să-mi arăt recunoștința? Unde aș fi fost azi dacă nu ai fi fost dumnea...? Într-o lume de răi și poltroni, ai rămas același bărbat curajos, care ne dădea lecții de istorie și franceză sub nucul din grădina... Doamne, imi tremură mîna scriind aceasta... I-am spus pe vremuri lui Ianu Mînu că lîngă dumnea-mă simt mai inteligentă. Azi c

Cuvîntul fruntaşilor din agricultură

Pentru o producție sporită la hectar!

Am lucrat după metode agrotehnice înaintate

Mi-aduc aminte că în primăvară — era pe la începutul lui aprilie — zăpada nu se luate de pe câmp. Îmi era gând că nu puteam începe însemînțările la timp. Dar m-am gândit că am din zăpadă are să prindă bine la vară. Și așa a fost. Zăpada s-a topit înțelșor, și a intrat aproape toată în pămînt.

La cursurile agrotehnice din iarnă învățasem că pămîntul ori cîtă apă ar strînge din zăpadă și ploi, poate să se ucuze în cîteva săptămîni dacă nu-l ajutăm să și-o păstreze. De aceea, îndată ce s-a topit zăpada și brazdele arăturii de toamnă s-au zvințit puțin, am dat cu grapa, am rupt coaja și-am nivelat terenul.

Pe atunci, venise un agronom de la raion care ne tot îndemna să semănăm porumbul în culburi așezate în pătrat. Spunea că-l mai bine s-l semănăm așa, fiindcă planta are mai multă lărgime și crească și putem face prășitul și pe rînduri și în treburile, făcînd economie de brațe de muncă.

Avem pregătita sîmînța din porumbul de Studina și îndată ce s-a încălzit timpul am pornit la muncă terenul după indicațiile date și am însemînțat întreaga suprafață de 40 ha, după metoda aceasta. În plus am însemînțat 2 ha, pentru obținerea sîmînței hibride tot după indicațiile tovarășului agronom. N-a trecut mult timp și tinerelul plantelor a început să apară. Am dat imediat o prășire orăz, am distrus buruienile rășărite și coaja formată după ploaie.

La a doua prășire, am făcut și răritul; de lăsat am lăsat cîte o singură plantă la cub. După aceasta, plantele de porumb au început să crească vîzînd cu ochii. Cum s-au crească, cînd aveau îngrășăminte date din toamnă, uimeală, și cînd pămîntul era afînat! Am dat în total trei prășiri din care două cu prășitoare. Cînd a început a da spicurile, plantele arătau foarte mari.

De foloasele potențării suplimentare la porumb, noi ne convinsesem cu un an înainte. Așa că în anul trecut am făcut această lucrare cu mai multă grijă și de 3 ori. În acest timp, a început să se simtă nevoia de apă, ploi nu mai veneau, pămîntul se uscase la suprafață, tinerelul era la umzeala din adîncime care se mai păstra deoarece noi, precum am spus, am căutat prin toate mijloacele ca pămîntul să nu pierdă apa prin evaporare.

În toamnă am recoltat porumbul în plină secetă, strîngînd de pe întreaga țară cu porumb cîte 3.400 kg. știuleți la hectar. Am observat însă că n-am procedat bine că am lăsat în unele locuri cîte două plante la cub. Plantele din soiul de porumb Studina, cresc mari și ele n-au putut să se dezvolte bine atunci cînd au fost lăstate cîte două fire la un cub.

Față de producția medie pe raion, dobîndită de țărani muncitori cu gospodării individuale, noi am realizat o producție aproape dublă.

Noi vom lupta ca și de acum încolo să fim fruntași și să culgem roade din ce în ce mai bogate.

PETRE FINTINA

Președintele gospodăriei colective „I. Mai” din comuna Maglavit, raionul Calafat

În fața oamenilor muncii din agricultură stă sarcina de a desfășura în acest an o adevărată luptă pentru obținerea unor producții sporite la hectar.

Realizarea unei producții globale de 10 milioane tone de grâu și porumb, în anul 1955 este posibilă și necesară pentru economia noastră națională. Posibilitatea obținerii acestei producții depinde în mare măsură de felul în care se vor folosi metodele agrotehnice înaintate și experiența fruntașilor. Acolo unde pămîntul a fost lucrat cum trebuie, s-a folosit o sîmînță bună la însemînțat și s-au executat toate celelalte lucrări la timpul optim și în cele mai bune condiții, rezultatele au fost dintre cele mai bune.

De aceea este bine ca experiența fruntașilor recoltelor bogate să fie cunoscută tuturor celor care lucrează pe ogor, astfel ca îmbinînd știința agrotehnică cu experiența înaintată și aplicată apoi în practică să se poată îndeplini obiectivele propuse de partid și de guvern.

Cum am obținut recolte bogate

Gospodăria noastră colectivă a luat ființă în anul 1952. Chiar din primul an, muncind pămîntul cu mașinile S.M.T.-Dej, și aplicînd metodele avansate de lucrare a solului, noi am reușit să obținem la mai toate culturile recoltă cum nu s-au mai văzut pe Valea Someșului. Așa a ajuns colectiva noastră să se numere astăzi printre gospodăriile fruntașe din regiunea Cluj. Experiența noastră căpătîie în lupta pentru obținerea de producții tot mai ridicate la hectar cred că poate folosi și altora așa că voi arăta pe scurt ce am făcut.

Semînțul l-am făcut în rînduri cu mașinile de la S.M.T., iar 6 ha, le-am însemînțat în rînduri încrucișate.

Fiindcă în primăvară s-a format o scoară la suprafața pămîntului în urma topirii zăpezii și a căderii ploilor, am dat cu un tăvălug cu lanț pentru a o sparge. Mai tîrziu, cînd cu grăul buruienile, lanțurile, cu grăul pe sol plivite de două ori.

Recoltarea am făcut-o cînd grăul era în plină înflorire și foarte scurt, pentru a nu pierde din recoltă prin scuturarea boabelor. Cu toate că în anul trecut nu prea am avut timp favorabil, am reușit totuși să obținem de pe țara noastră cu grăul în mijlociu 1.926 kg. la hectar.

După sfatul agronomului

La noi, prin părțile Rădăuților, se cultivă alături de grău și porumb foarte mulți cartofi. Acest culturi îi merge destul de bine. Dar numai pămîntul bun și vremea potrivită nu ne pot ajuta dacă nu lucrăm ogorul cum trebuie.

În primăvară trecută, ne-a venit un agronom de la raion care ne-a explicat că e mai bine să semănăm prășitoare în intr-un fel și anume în culburi așezate în pătrat. Ne-a vorbit despre foloasele acestei metode atît pentru economisirea brațelor de muncă cît și pentru sporirea producției la hectar.

După sfaturile primite am hotărît și eu să însemînțez în felul acesta jumătate de hectar cu cartofi, precum și 0,35 ha. cu porumb. Terenul îl aveam arat adînc în toamnă cînd am îngropat și cîteva zeci de care cu gunoi de grajd bine putrezit. În primăvară, după topirea zăpezii, am grăpat terenul, nivelînd-l bine și l-am lăsat așa vreo săptămîină de zile. Apoi cu marculatorul, pe care l-am construit tot după îndrumarea agronomului, am marcat terenul în lung și-n lat. După aceea am trecut la însemînțare.

Noi știm că o producție bogată se obține atunci cînd floarea și o sîmînță bună. De aceea, am ales în anul trecut cel mai bun cartof. După ce plantele au răsărit, am făcut prima prășire. A doua prășire

AUREL BUJOR
Președintele gospodăriei agricole colective „7 Noiembrie” din satul Urișor, comuna Cășeu, raionul Dej

am făcut-o cînd plantele aveau cam două palme. Am mai făcut două aceeași prășire, mai la suprafață și cu aceasta mi-am așteptat recolta. Pe la sfîrșitul lunii septembrie am văzut rezultatul strădănilor mele. Astfel, de pe cele 0,50 ha, cu cartofi am obținut 15.000 kg, ceea ce ar însemna o producție de 30.000 kg. la hectar.

La fel am făcut și cu porumbul pe care l-am însemînțat după trifoi. Cînd am semănat tot în culburi așezate în pătrat, în fiecare cub am pus trei-patru boabe. Culburile le-am acoperit cu sapa și am așteptat să răsăre plantele. Cînd piete tot au răsărit plantele și au crescut în trei patru frunze, am prășit prima oară. A doua prășire, am dat-o cînd plantele aveau cam 25 cm., iar a treia cînd plantele ajunseser la 50-60 cm. înălțime. La recoltare am cules de pe cele 0,35 ha. 900 kg. de porumb boabe de bună calitate.

Eu am fost foarte mulțumit de această recoltă. De aceea sfătuesc pe toți țărani muncitori să aibă umzea exemplul. Anul acesta vreau ca să aplic aceste măsuri agrotehnice și să mai multă atenție și să fac și polenizare suplimentară la porumb.

ALEXANDRU SEMENIUC
făran muncitor din satul Mîlșăuți, comuna Mîlșăuți, raionul Rădăuți

M-am convins cine are dreptate

La noi în comună se găsesc mulți locuitori care de cîțiva ani înceac să se ocupe cu cultivarea sfeclei de zahăr. Și eu am urmat această cale, cu toate că mai de fiecare dată am obținut o producție slabă la hectar. Din această cauză, de multe ori m-am cîroviat cu nevasta, care mă tot bătea la cap să nu mă mai ocup de cultivarea sfeclei de zahăr.

— Nu vezi că sfecla noastră nu dă nimic? Îmi spunea ea mereu. Noi n-avem pămînt pentru o astfel de cultură.

Toate astea m-au hotărît să cer sfaturile tehnicienilor de la raion. După ce le-am spus cum lucrez, ei mi-au răspuns:

— Taică, dumneata nu știi să-ți lucrezi pămîntul și de aceea nu-i bun.

— Cum? întreb eu sîrînd în sus. Doar din tătă în tu așa am lucrat pămîntul. L-am arat la 17-18 cm. adîncime, am pus sub brazdă două-trei care de gunoi pe o suprafață de 0,20 ha și l-am prășit de două ori.

— Nu, nu este bine, nu așa se lucrează. Uite, ia broșura asta și citește-o și o să vezi cum trebuie lucrat pămîntul — mi-au mai spus tehnicienii de la raion.

Am citit broșura din scoară-n scoară. În ea am găsit intr-adevăr multe lucruri noi despre felul cum trebuie aplicate regulile agrotehnice la sfecla de zahăr. Văzînd cum stă treaba, m-am hotărît să încerc să lucrez și eu după metodele agrotehnice înaintate. De aceea, în toamnă anul 1953 am arat o bucată de loc cam de 0,20 ha la 25 cm. adîncime și am băgat sub brazdă 12 care de gunoi bine putrezit. În primăvară lă 1954, cam pe la începutul lunii martie, am grăpat locul, după care am mai făcut o arătură la o adîncime mică. Pe locul ce l-am ales am mai resirat și o cantitate destul de mare de îngrășăminte chimice, am grăpat și apoi am semănat lăsingînd între rînduri o distanță de 45 cm.

Cînd sfecla a răsărit și avea 3-4 frunze, am făcut prima prășire și apoi răritul. La două săptămîni am prășit a doua oară iar după o lună am făcut prășirea a treia.

Mare a fost uimirea mea cînd am văzut că pămîntul pe care-l credeam că nu-l bun pentru sfecla de zahăr, mi-a dat peste 6.000 kg. sfecle de zahăr (adică 30.000 kg. la ha.). Pentru munca mea am fost răsplătit din plin căpătîind pe lîngă o sumedenie de bani, 39 kilograme de zahăr și mulți metri de pînză.

M-am hotărît, avînd în vedere rezultatul obținut, să cultiv și mai departe sfecla de zahăr. Pentru aceasta, în toamnă anul trecut am dublat suprafața pentru această cultură și am dezmirișit-o imediat după recoltarea păioaselor. Apoi, la timpul prevăzut, am arat adînc la 25 cm. adîncime iar sub brazdă am băgat de 4 ori mai mult gunoi decît în toamna lui 1953. În prezent eu am sîmînța asigurată pentru această cultură, la care mă voi strădui ca anul acesta să aplic la timpul prevăzut toate lucrările agrotehnice, știînd că numai așa voi putea să obțin o producție record.

FRANCIS BUDAI

făran muncitor din comuna Hărău, raionul Ila

Sărbătorirea acad. prof. Al. Myller și a prof. univ. Vera Myller-Lebedev

Zilele trecute a avut loc la universitatea „Alexandru Ion Cuza” din Iași sărbătorirea acad. prof. Alexandru Myller, cu prilejul aniversării a 75 de ani de viață și a prof. univ. Vera Myller-Lebedev, laureată a Premiului de Stat, ambii decorați cu Ordinul Muncii cl. I-a.

La această sărbătorire, organizată de Filiala Iași a Academiei R.P.R. și de Universitatea ieșeană, au participat academicienii, membrii corespondenți ai Academiei R.P.R., profesori universitari, cadre didactice din institutele de învățămînt superior din Iași, studenți, reprezentanți ai comitetului regional și orășene de partid, precum și ai organizațiilor și autorităților locale.

Au vorbit despre personalitatea celor doi oameni de știință acad. prof. S. Stoilov, în numele Președintelui Academiei R.P.R., prof. univ. Octav Mayer și prof. univ. Ion Creangă, în numele foștilor elevi ai acad. prof. Alexandru Myller, prof. univ. Mendel Haimovici, membru corespondent al Academiei R.P.R., în numele Filialei Iași a Academiei R.P.R., prof. Ionescu Bujor, în numele Ministerului Învățămîntului, prof. univ. Jean Liveșcu, în numele Universității „Al. I. Cuza” din Iași, prof. univ. Gheorghe Vrîncanu, în numele Universității „C. I. Parhon” din București, prof. Miron Nicolescu, membru corespondent al Academiei R.P.R., în numele Facultății de matematică și fizică a Universității „C. I. Parhon” din București, prof. Tiberiu Popovici, membru corespondent al Academiei R.P.R., în numele Filialei Cluj a Academiei R.P.R., prof. Gheorghe T. Gheorghiu, în numele Institutului Politehnic din Timșoara, Ion Crăciun, în numele studenților facultății de matematică și fizică a Universității „Al. I. Cuza” din Iași.

(Agerpres)

Informații

Sîmbătă dimineața a sosit în Capitală trio-ul instrumental ceh „Suk”, formație de muzică de cameră de pe lîngă Ansamblul artistic al Armatei R. Cehoslovace „Vit Nejedly”, laureat al Premiului de Stat.

Din formația muzicală fac parte Josef Suk, violă, Josef Chuchro, violoncel și Josef Hal, pian. În țara noastră trio-ul „Suk” va da concerte în Capitală, la Cluj, Tg. Mureș și Ploiești.

CLUJ. — În aula universității „Bolyai” din Cluj a început sîmbătă sesiunea științifică a Institutului politehnic din Cluj.

În cuvîntul de deschidere prof. ing. Alexandru Domsa, rectorul Institutului a arătat că scopul sesiunii ca și întreaga activitate a Institutului politehnic este sprijinirea colectivelor de tehnicieni și muncitori din întreprinderi în lupta pentru ridicarea producției industriale la un nivel superior și pregătirea de cadre calificate.

La Teatrul Național „I. L. Caragiale” a luat ființă, de curînd, un cerc de studii în scopul ridicării nivelului profesional al actorilor.

În cadrul cercului de studii din ziua de 28 februarie elevul 17 se va discuta spectacolul „Doamna nevastă” de Calderon de la Barca. Discuțiile vor fi purtate pe marginea rapoartelor ce le vor ține Ion Sahighian, maestrul emerit al artei din R.P.R., și Ion Frunzeti.

CONSTANTA. — Sîmbătă au început la Constanta lucrările primei sesiuni pe țară a oamenilor de știință, inginerilor, tehnicienilor și brigadierilor din sectorul pescuitului marin. Sesiunea, organizată de secția Industriei alimentare a Consiliului central A.S.I.T., în colaborare cu Ministerul Industriei Alimentare, analizează posibilitățile de dezvoltare a pescuitului marin și de creștere a producției prin mărirea randamentului și rentabilității ambarcațiunilor și uneltelor de pescuit.

La Casa Ziaristilor din București, a avut loc sîmbătă seara un simpozion în cadrul căruia regiștorul W. Siegrist, maestrul emerit al artei din R.P.R., scriitorul E. Camilari, prof. univ. I. Vitner și ziaristul I. Fintinaru și-au împărtășit impresiile din vizita făcută în R. P. Chineză.

Simpozionul au participat numeroși ziaristi din Capitală și corespondenți ai presei străine. Au fost de față reprezentanți ai Ambasadei R. P. Chineze la București, în încheierea simpozionului au rulat filme documentare înfățișînd aspecte ale vieții noi a poporului chinez.

În anul 1954, datorită forței lor numerice și loviturii date prin surprindere — răscuții dominau încă situația. În aceste condiții Horia și ceilalți conducători au întocmit un document de o importanță deosebită — atî în ce privește dezvoltarea gîndirii social-politice la sfîrșitul veacului XVIII, cît și pentru faptul că e unul din puținele documente care înfățișează programul revoluționar al maselor din acea vreme.

E vorba de ultimatum-ul adresat autorităților feudale din Transilvania. Punctele acestui ultimatum: impunerea fiscală a nobilimii, obligarea nobilimii de a munci, împărțirea pămînturilor, etc., însumate la un loc revendicau în fapt desființarea clasei nobiliare, a regimului feudal. Aceasta era o aspirație seculară a țărănimii iobagă care fusese exprimată și înainte, dar nicodată atît de direct, atît de clar. E dovedit în acest fel, că răscoala din 1784 — prin programul ei revoluționar — tînea să zdruncine din temelii întreaga societate feudală.

Clasicii marxism-leninismului au analizat în profunzime problemele istorice puse de răscoalele țărănești din Evul Mediu, între altele slăbiciunile, cauzele eșecului lor. Aceste slăbiciuni — comune tuturor răscoalelor țărănești din perioada medievală — și-au pus peteceta de la început și pe răscoala din 1784. Faptul că nu s-a desființat, în cea mai mare parte a ei, potrivit unui plan coordonat, ci mai ales pe făgăsură trase de energia revoluționară, spontană a maselor țărănești; faptul că nu a izbucnit să se generalizeze la timpul potrivit și mai ales faptul că n-a existat clasa care poate conduce țărănimia la victorie, au contribuit la eșecul răscoalei. Armiștiul de la Tîrbu încheiat la 13 decembrie 1784 între răscoala și armata imperială însemna în fapt trecerea de la faza ofensivă la una defensivă, scăderea anului de luptă, creșterea posibilității ca forțele reacțiunii feu-

Astăzi se deschide Tîrgul de mostre din Leipzig

BERLIN 26 (Agerpres). — A.D.N. transmite: De la 27 februarie la 9 martie va avea loc la Leipzig Tîrgul internațional de primăvară 1955. Alături de Republica Democrată Germană, de Uniunea Sovietică și țările de democrație populară, la acest Tîrg tradițional iau parte mai multe țări occidentale.

Tîrgul de la Leipzig de anul acesta trezește un viu interes în cercurile industriale din țările occidentale și mai ales, din Germania occidentală. Numeroase firme vest-germane interesate în comerțul cu Republica Democrată Germană, cu Republica Populară Chineză și cu alte țări ale lagărului democratic și-au exprimat dorința de a participa la Tîrg.

Este semnificativ faptul că guvernul de la Bonn, care nu dorește reunificarea Germaniei și care pun piedici în calea apropiilor dintre germanii din cele două părți ale Germaniei, fac tot ce le stă în putință pentru a

Sosirea delegației guvernamentale sovietice la Tîrgul de mostre din Leipzig

BERLIN 26 (Agerpres). — A.D.N. transmite: Răspunzînd invitației guvernului R. D. Germane, la 25 februarie a sosit la Berlin delegația guvernamentală sovietică la Tîrgul internațional de primăvară de la Leipzig din 1955.

Delegația este condusă de A. I. Mikolan, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri al U.R.S.S. Din delegație fac parte: S. A. Borisov, locțiitor al ministrului Comerțului Exterior al U.R.S.S. și N. E. Costikov, ministrul Industriei locale al R.S.F.S.R.

A. I. Mikolan, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri al U.R.S.S., a făcut la aeroport următoarea declarație:

„Dragi prieteni! Permiteți-mi să vă salut pe pămînt german și să vă transmit urări de bine din Uniunea Sovietică.”

Wilhelm Pieck l-a primit pe A. I. Mikolan

BERLIN 26 (Agerpres). — A.D.N. transmite: Președintele Republicii Democratice Germane, Wilhelm Pieck, a primit la 25 februarie pe A. I. Mikolan, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri al U.R.S.S., conducătorul delegației guvernamentale sovietice la Tîrgul de la Leipzig, care a sosit în Republica Democrată Germană, precum și pe membrii delegației.

Au fost de față de asemenea Otto Grotewohl, președintele Consiliului de Miniștri al Republicii Democratice Germane și Walter Ulbricht, prim-secretar al Comitetului Central al P.S.U.G. și vicepreședinte al Consiliului de Miniștri al Republicii Democratice Germane.

A luat parte de asemenea G. M. Pușkin, ambasadorul U.R.S.S. în R. D. Germană.

Calea spre realizarea păcii și a independenței Japoniei

Cuvîntarea electorală a lui S. Kasuga, reprezentantului conducerii centrale a Partidului Comunist din Japonia

SANHAI 26 (Agerpres). — TASS transmite. După cum anunță postul de radio Tokio, la 24 februarie Sioi Kasuga, reprezentantului conducerii centrale a Partidului Comunist din Japonia, a declarat în cuvîntarea sa electorală că poporul japonez condamnă cu hotărîre politică de subordonare a țării față de Statele Unite.

Partidul Comunist din Japonia, a declarat Kasuga, s-a pronunțat cu hotărîre împotriva politicii guvernului Iosida. Partidul Comunist a cerut și cere ducerea unei politici independente față de S.U.A. — a unei politici de independență și suveranitate a țării. Aceasta este cererea întregului popor japonez.

Vorbind despre noul guvern Hatoyama, Kasuga a arătat că politica urmată de guvern prezintă numeroase contradicții. Cu toate că liderii partidului democrat „Iac” în prezent promisiuni de a restabili relațiile diplomatice cu China și Uniunea Sovietică și alte promisiuni corespunzătoare intereselor poporului, a spus Kasuga, acești lideri declară că ei „se vor consulta în toate cazurile cu americanii și că vor desfășura în mod fășș reînarmarea”. Planurile de revizuire a constituției în vederea accelerării reînarmării, a menționat Kasuga, creează primejdia „atragerii Japoniei în război în interesul Americii”.

Partidul Comunist din Japonia, a declarat Kasuga, se pronunță împotriva acestei politici primejioase. Pentru a elibera țara noastră de criză și impas, pentru a traduce în viață cererile urgente ale poporului, a subliniat el, este necesar, în primul rînd, să se respingă toate tratatele și acordurile înrobite încheiate de cabinetul Iosida cu America, să se pună capăt amestecului S.U.A. în treburile noastre și atențelor lor împotriva independenței Japoniei, să se stabilească legături bazate pe egalitate în drepturi și un comerț liber cu toate țările, să se restabilească cît se poate de repede relațiile diploma-

implicarea participarea industriașilor vest-germani la Tîrgul de la Leipzig. În cadrul emisiunilor de radio calomnioase, în presă și, în sfîrșit, într-o broșură anume editată, s-a încercat intimidarea industriașilor vest-germani prin „primejdii” ce i-ar aștepta la Leipzig dacă ar cuteza să plece acolo. Totuși, în ciuda presiunilor exercitate asupra întreprinzătorilor, în ciuda metodelor de intimidare, numărul firmelor din Germania occidentală care au manifestat dorința de a participa la Tîrg este cu mult mai mare decît anul trecut.

După cum a declarat Schmidt-Wittmack, vicepreședinte al Camerei de Comerț Exterior a R. D. Germane, firmele vest-germane vor ocupa în cadrul acestui Tîrg o suprafață de două ori mai mare decît anul trecut.

La Leipzig au sosit numeroși reprezentanți ai organizațiilor și firmelor comerciale și industriale din diferite țări.

Am acceptat cu plăcere invitația voastră de a vizita Tîrgul de la Leipzig, ale cărui tradiții le menținem cu atîtă precizie și care a dobîndit în zilele noastre o nouă însemnătate, ca o cauză a întregii Germanii și a întregii Europe.

Popoarele Uniunii Sovietice urmăresc cu simpatie și cu sentimente frățești lupta poporului german pentru calea pașnică de dezvoltare a Germaniei, pentru o Germanie unită și democratică, împotriva reînvierii militarismului.

În această luptă a tuturor patrioților germani pentru înăfruirea aspirațiilor și speranțelor lor naționale, putem conta pe ajutorul multilateral și pe sprijinul Uniunii Sovietice.”

Au fost de față de asemenea Otto Grotewohl, președintele Consiliului de Miniștri al Republicii Democratice Germane și Walter Ulbricht, prim-secretar al Comitetului Central al P.S.U.G. și vicepreședinte al Consiliului de Miniștri al Republicii Democratice Germane.

A luat parte de asemenea G. M. Pușkin, ambasadorul U.R.S.S. în R. D. Germană.

Răscoala lui Horia, Cloșca și Crișan — o mare răscoală populară

Zeci de ani s-au străduit istoricii burghezi să demonstreze că dezvoltarea social-economică a patriei noastre alcătuiește un caz aparte în istoria universală, și vine de stîncă izolată, ocrotită de furtunile și vijomiile istoriei. În felul acesta, prin totmuri groase au încercat să creeze imaginea unei lumi înalt civilizate, în pacea adevărată, vîrste de aur”. Dar documentele care nu au fost scoase la iveală deelt după eliberare și care vorbesc despre adevărată istorie a poporului, au făcut ca toată construcția ridicată de către istoricii burghezi să se prăbușească. A ieșit la lumină tabloul real al istoriei maselor populare din țara noastră, istoria alcătuită din lupta neîntreruptă a celor asupriți, împotriva asupritorilor din afară și dinăuntru.

În această luptă, se află la loc de frunte răscoala maselor populare din 1784 condusă de Horia, Cloșca și Crișan. Această răscoală puternică verigă în lanțul neîntrerupt de izbucniri al maselor asuprite, arată cum cenușa satelor arse cu oameni cu tot de asupritorii barbari se transformă în furtună care amenință ieșii maselor exploatare. În 1784 masele au încercat să platească joacăntorilor feudali nu numai pentru suferințele acelei vremi, ci pentru toate veacurile de dureri și chinuri, de umilniti și exploatare. Astfel, se poate spune că momentul din 1784 a fost pregătirea de întreg veacul XVIII care începe prin trecerea Transilvaniei de sub dominația otomană sub cea habsburgică.

Înlocuirea jugului de lemn cu jugul de fier — după cum spune un cronicar al vremii, a înțeles puterea stăpînitorilor de domenii feudale a făcut să crească gradul de exploatare de clasă, ceea ce împreună cu ieșirea nemiloasă a boagților țării, a agravat și mai mult mizeria fîioroasă a maselor de la orașe și sat.

Conf. univ. E. Stănescu Laureat al Premiului de Stat

Din această cauză, aproape fiecare an al aceluia veac a intrat în istorie printr-o desul de însemnată răscoală țărănească sau orășească. Unele, ca de pildă mișcarea de sub conducerea lui Sofronie cînt strigătu de luptă al maselor era: „A trecut puterea domnilor! Acum noi singuri stăpînim”, au zgîndit toate încheiturile sistemului feudal din Transilvania.

Răscoalele din ce în ce mai dese și din ce în ce mai puternice dovedeau că erau înfrînte condițiile pentru o mai amplă dezvoltare a forței populare. Numai în urma unei singure călătorii în Transilvania, împăratul Iosif al II-lea s-a întors la Viena cu 10.000 petiții țărănești care oglîndeau nevoia crescîndă a maselor. Strile despre energicele mișcări țărănești din Moldova, Tara Românească, Boemia, Croația, etc., arătau de asemenea că se apropie deszălănuirea furiei populare.

Faptul că guvernul austriac a renunțat — în urma presiunii feudalelor — la organizarea regimului grăniceresc — în cari înrolîndu-se în iobagii populare deveni liberi — a făcut ca Transilvania să se transforme cu înțelșul într-un vulcan gata să izbucnească. Situația era gravă în întreaga Transilvania și mai ales în Munții Apuseni. Instaurarea dominației habsburgice adus această regiune la marginea dezastrei. Birocrația austriacă, prin abuzuri și interpretări samavolnice ale vechilor diplome, a transformat și pe oamenii liberi din aceste regiuni în iobagi ai statului, pentru care venicie drepturi și libertăți erau moarte. Nici minele, nici pădurile, nici pîntele terenuri de agricultură și de pășunat nu mai erau ale lor ci ale împăratului, al cărui iobagi deveniseră. Petiții

emoționante ale acelei vremi, ne arată cum acestor oameni li s-a răpășit dreptul de a munci pentru ei înșiși, cum flece și, și dîmnică, erau destinate muncii pentru coroana imperială „stăpîni” pămîntului. Aceste petiții descriau condițiile înfricoșătoare ale lucrului în mine, în care cel ce munccea își pierduse dintr-o dată orice înfășurătoare omenească. Dacă în întreaga Transilvania devenise un vulcan, lava acestei regiuni amenința să spargă cea dintîi poartă a crăturii.

Văzînd că petițiile trimise împăratului sînt aproape deșarte, Moși și-au dat seama că nu există altă cale de a eși din greava situație decît răscoala.

În pregătirea și organizarea răscoalei au avut un rol deosebit Nicolae Ursu din Albac (Floria), Ioan Oargă din Cărpini (Cloșca) și Gh. Marcu (Crișan) moși din Apuseni. Prin reputația lor de cinste, prin experiența cîștigată în urma petițiilor purtate des la curtea imperială din Viena, prin autoritatea rezultată din faptul că s-au aflat de atîtea ori (fără să dea înapoi) în frunte acțiunilor țărănești — ei au devenit conducătorii recunoscuți ai răscoalei. Mai

Puternică opoziție în Bundestag împotriva ratificării acordului cu privire la Saar

BERLIN 26 (Agerpres). — A.D.N., transmite în continuare dezbaterile din 25 februarie din Bundestagul de la Bonn la care a luat cuvântul deputatul Mantouf-Szoeghe (Uniu. nea creștin-democrată) — înlocuit de deputatul Mantouf-Szoeghe, susținând politica militaristă a lui Adenauer, a repetat teza hitleristă despre „necesitatea unei noi ordini în Europa”.

Cu discursul deputatului Lenz (Uniu. creștin-democrată), Bundestagul a trecut la discutarea acordului cu privire la Saar semnat la Paris. Discursul lui Lenz a constituit o confirmare a unei părți răspândite în Germania occidentală și anume că semnătura lui Adenauer pe acordul cu privire la Saar, care înseamnă de fapt renunțarea guvernului de la Bonn la Saar, reprezintă moneda de schimb pentru consimțământul Franței la remilitarizarea Germaniei occidentale.

A luat apoi cuvântul K. Mommer, expertul partidului social democrat în problema Saarului, care a scos o amplă cvintare.

Pe baza unei analize a acordului cu privire la Saar, Mommer a arătat că multe puncte din acest document sînt în contradicție cu constituția Germaniei occidentale. De aceea, a declarat el, acordul cu privire la Saar nu va fi valabil nici în cazul aprobării lui de către Bundestag. Mommer a subliniat că acordul cu privire la Saar reprezintă plata pentru consimțământul Franței la înarmarea Germaniei occidentale, în aplauzele deputatului social-democrat și ale multor deputați din partidul liber-democrat. Mommer a cerut ca acordul cu privire la Saar să fie respins.

O reacție furtunoasă a stîrnit în Bundestag discursul deputatului Becker din partea partidului liberal democrat, care a declarat că statul Saarului, semnat de Adenauer la Paris, înseamnă despărțirea regiunii Saar de Germania. Becker a arătat că nu numai partidul lui protestează împotriva deslășirii Saarului de Germania, ci și Uniunea creștin-democrată s-a pronunțat împotriva acestui lucru. „Știm, a spus Becker, că mulți deputați din partea Uniunii creștin-democratice au votat împotriva statutului Saarului și că unii dintre ei o vor face”.

A luat apoi cuvântul cancelarului Adenauer care a calificat declarațiile lui Becker ca „inadmisibile”. Intrucît aduce prejudicii guvernului de la Bonn, Adenauer nu a adus însă nici un fel de argumente pentru a desmîrți a-

crat din Germania a protestat împotriva acțiunilor politice în cursul demonstrațiilor împotriva ratificării acordurilor de la Paris, care au avut loc la Bonn la 24 februarie. El a condamnat transformarea orașului într-o tabără militară și și-a exprimat indignarea pentru faptul că poliștii au folosit furcuni la împărțirea demonstrațiilor printre care se aflau femei și copii.

BERLIN 26 (Agerpres). — În cadrul dezbaterilor cu privire la acordurile de la Paris, la 26 februarie a continuat în Bundestag discutarea problemelor așezate „securitate”. A luat cuvântul deputatul liber-democrat Erich Mende, care după ce și-a exprimat regretul că „planul european a dispărut”, a susținut că „Uniunea Europeană occidentală va fi o momelă pentru Europa”.

Reținut falsele afirmații ale adeptilor renarmerii revanșarilor vest-germani, el a susținut posibilitatea ducerii de tentative după ratificare. El s-a pronunțat pentru primirea membrilor taylorilor unități S.S. în noua armată vest-germană.

A urmat apoi la cuvînt deputatul Herbert Schneider din partea partidului german, care a luat apărarea criminalilor de război germani care se află în Franța și Olanda, cerînd eliberarea lor.

Deputata Käthe Strobel și alți deputați social-democrați s-au pronunțat împotriva renarmerii taylorilor vest-germani în noua Wehrmacht, subliniind gravele consecințe economice pe care le implică reînarmarea pentru populația vest-germană.

A luat apoi cuvîntul Gerhard Schroeder, ministrul de interne de la Bonn, care a căutat să demonstreze că taylorii vest-germani ar fi favorabili unei „contribuții germane în favoarea apărării”.

Pe urmă Bundestagul a trecut la discutarea chestiunilor financiare, economice și bugetare legate de acordurile de la Paris.

Căutînd să grăbească trecerea acordurilor de la Paris prin Bundestag, guvernul Adenauer a cerut ca duminică la amiază să înceapă cea de-a treia citire a acordurilor, în loc de numărul deputaților înscrși la cuvînt. În felul acesta Adenauer vrea să determine pe deputați să nesocotească împotrivirea poporului german față de politica de remilitarizare și să-și dea consimțământul pentru acordurile de la Paris.

BERLIN 26 (Agerpres). — După cum relatează agenția vest-germană D.P.A., un purtător de cuvînt al partidului social-democra-

Presă pariziană despre viitoarele dezbateri din Consiliul Republicii asupra ratificării acordurilor de la Paris

PARIS 26 (Agerpres). — În cercurile parlamentare franceze se deslășește luptă încredințată în legătură cu data începerii dezbaterilor din Consiliul Republicii asupra ratificării acordurilor de la Paris. Adepții acordurilor de la Paris depun toate eforturile pentru a nu admite amendamente la proiectul de lege cu privire la ratificare, deoarece orice amendament ar duce după sine noi dezbateri în Adunarea Națională.

Ziarul „Le Monde” relatează că pregătirea rapoartelor asupra acordurilor de la Paris în comisiile Consiliului Republicii a fost terminată. Nici una din comisi nu se va pronunța însă definitiv pînă ce președintele Consiliului de Miniștri, Edgar Faure, și ministrul Afacerilor Externe, Pinay, nu vor prezenta expunerii în comisia pentru afaceri externe și în cea pentru apărarea națională. Ziarul relatează de asemenea că la 1 martie va avea loc o sesiune a președinților grupurilor Consiliului Republicii, în cadrul căreia va fi examinată problema datei dezbaterilor asupra acordurilor de la Paris. Ziarul își exprimă presupunerea că dezbaterile ar putea începe la 15 martie.

Potrivit părerii ziarului „Paris Presse l'Intransigeant”, dezbaterile din Consiliul Republicii se vor desfășura într-o atmosferă nefavorabilă, deoarece se așteaptă alegerile cantonale (în aprilie) și alegerea unei jumătăți din membrii Consiliului Republicii (în iunie).

Ziarul „Le Monde” consideră că majoritatea membrilor Consiliului Republicii sînt gata să aducă amendamente proiectului de lege cu privire la ratificare, în special capitolele care se referă la problema Saarului și articolele economice. Potrivit părții ziarului „Le Monde”, doar 150 membri ai Consiliului Republicii din 315 sînt gata să voteze pentru ratificarea acordurilor de la Paris fără nici un fel de amendamente.

vorabilă, deoarece se așteaptă alegerile cantonale (în aprilie) și alegerea unei jumătăți din membrii Consiliului Republicii (în iunie).

Ziarul „Le Monde” consideră că majoritatea membrilor Consiliului Republicii sînt gata să aducă amendamente proiectului de lege cu privire la ratificare, în special capitolele care se referă la problema Saarului și articolele economice. Potrivit părții ziarului „Le Monde”, doar 150 membri ai Consiliului Republicii din 315 sînt gata să voteze pentru ratificarea acordurilor de la Paris fără nici un fel de amendamente.

Potrivit părerii ziarului „Paris Presse l'Intransigeant”, dezbaterile din Consiliul Republicii se vor desfășura într-o atmosferă nefavorabilă, deoarece se așteaptă alegerile cantonale (în aprilie) și alegerea unei jumătăți din membrii Consiliului Republicii (în iunie).

Ziarul „Le Monde” consideră că majoritatea membrilor Consiliului Republicii sînt gata să aducă amendamente proiectului de lege cu privire la ratificare, în special capitolele care se referă la problema Saarului și articolele economice. Potrivit părții ziarului „Le Monde”, doar 150 membri ai Consiliului Republicii din 315 sînt gata să voteze pentru ratificarea acordurilor de la Paris fără nici un fel de amendamente.

Potrivit părerii ziarului „Paris Presse l'Intransigeant”, dezbaterile din Consiliul Republicii se vor desfășura într-o atmosferă nefavorabilă, deoarece se așteaptă alegerile cantonale (în aprilie) și alegerea unei jumătăți din membrii Consiliului Republicii (în iunie).

Ziarul „Le Monde” consideră că majoritatea membrilor Consiliului Republicii sînt gata să aducă amendamente proiectului de lege cu privire la ratificare, în special capitolele care se referă la problema Saarului și articolele economice. Potrivit părții ziarului „Le Monde”, doar 150 membri ai Consiliului Republicii din 315 sînt gata să voteze pentru ratificarea acordurilor de la Paris fără nici un fel de amendamente.

Potrivit părerii ziarului „Paris Presse l'Intransigeant”, dezbaterile din Consiliul Republicii se vor desfășura într-o atmosferă nefavorabilă, deoarece se așteaptă alegerile cantonale (în aprilie) și alegerea unei jumătăți din membrii Consiliului Republicii (în iunie).

Ziarul „Le Monde” consideră că majoritatea membrilor Consiliului Republicii sînt gata să aducă amendamente proiectului de lege cu privire la ratificare, în special capitolele care se referă la problema Saarului și articolele economice. Potrivit părții ziarului „Le Monde”, doar 150 membri ai Consiliului Republicii din 315 sînt gata să voteze pentru ratificarea acordurilor de la Paris fără nici un fel de amendamente.

Potrivit părerii ziarului „Paris Presse l'Intransigeant”, dezbaterile din Consiliul Republicii se vor desfășura într-o atmosferă nefavorabilă, deoarece se așteaptă alegerile cantonale (în aprilie) și alegerea unei jumătăți din membrii Consiliului Republicii (în iunie).

Ziarul „Le Monde” consideră că majoritatea membrilor Consiliului Republicii sînt gata să aducă amendamente proiectului de lege cu privire la ratificare, în special capitolele care se referă la problema Saarului și articolele economice. Potrivit părții ziarului „Le Monde”, doar 150 membri ai Consiliului Republicii din 315 sînt gata să voteze pentru ratificarea acordurilor de la Paris fără nici un fel de amendamente.

Potrivit părerii ziarului „Paris Presse l'Intransigeant”, dezbaterile din Consiliul Republicii se vor desfășura într-o atmosferă nefavorabilă, deoarece se așteaptă alegerile cantonale (în aprilie) și alegerea unei jumătăți din membrii Consiliului Republicii (în iunie).

Ziarul „Le Monde” consideră că majoritatea membrilor Consiliului Republicii sînt gata să aducă amendamente proiectului de lege cu privire la ratificare, în special capitolele care se referă la problema Saarului și articolele economice. Potrivit părții ziarului „Le Monde”, doar 150 membri ai Consiliului Republicii din 315 sînt gata să voteze pentru ratificarea acordurilor de la Paris fără nici un fel de amendamente.

Potrivit părerii ziarului „Paris Presse l'Intransigeant”, dezbaterile din Consiliul Republicii se vor desfășura într-o atmosferă nefavorabilă, deoarece se așteaptă alegerile cantonale (în aprilie) și alegerea unei jumătăți din membrii Consiliului Republicii (în iunie).

Ziarul „Le Monde” consideră că majoritatea membrilor Consiliului Republicii sînt gata să aducă amendamente proiectului de lege cu privire la ratificare, în special capitolele care se referă la problema Saarului și articolele economice. Potrivit părții ziarului „Le Monde”, doar 150 membri ai Consiliului Republicii din 315 sînt gata să voteze pentru ratificarea acordurilor de la Paris fără nici un fel de amendamente.

Potrivit părerii ziarului „Paris Presse l'Intransigeant”, dezbaterile din Consiliul Republicii se vor desfășura într-o atmosferă nefavorabilă, deoarece se așteaptă alegerile cantonale (în aprilie) și alegerea unei jumătăți din membrii Consiliului Republicii (în iunie).

Ziarul „Le Monde” consideră că majoritatea membrilor Consiliului Republicii sînt gata să aducă amendamente proiectului de lege cu privire la ratificare, în special capitolele care se referă la problema Saarului și articolele economice. Potrivit părții ziarului „Le Monde”, doar 150 membri ai Consiliului Republicii din 315 sînt gata să voteze pentru ratificarea acordurilor de la Paris fără nici un fel de amendamente.

Potrivit părerii ziarului „Paris Presse l'Intransigeant”, dezbaterile din Consiliul Republicii se vor desfășura într-o atmosferă nefavorabilă, deoarece se așteaptă alegerile cantonale (în aprilie) și alegerea unei jumătăți din membrii Consiliului Republicii (în iunie).

Ziarul „Le Monde” consideră că majoritatea membrilor Consiliului Republicii sînt gata să aducă amendamente proiectului de lege cu privire la ratificare, în special capitolele care se referă la problema Saarului și articolele economice. Potrivit părții ziarului „Le Monde”, doar 150 membri ai Consiliului Republicii din 315 sînt gata să voteze pentru ratificarea acordurilor de la Paris fără nici un fel de amendamente.

Potrivit părerii ziarului „Paris Presse l'Intransigeant”, dezbaterile din Consiliul Republicii se vor desfășura într-o atmosferă nefavorabilă, deoarece se așteaptă alegerile cantonale (în aprilie) și alegerea unei jumătăți din membrii Consiliului Republicii (în iunie).

Ziarul „Le Monde” consideră că majoritatea membrilor Consiliului Republicii sînt gata să aducă amendamente proiectului de lege cu privire la ratificare, în special capitolele care se referă la problema Saarului și articolele economice. Potrivit părții ziarului „Le Monde”, doar 150 membri ai Consiliului Republicii din 315 sînt gata să voteze pentru ratificarea acordurilor de la Paris fără nici un fel de amendamente.

Potrivit părerii ziarului „Paris Presse l'Intransigeant”, dezbaterile din Consiliul Republicii se vor desfășura într-o atmosferă nefavorabilă, deoarece se așteaptă alegerile cantonale (în aprilie) și alegerea unei jumătăți din membrii Consiliului Republicii (în iunie).

Ziarul „Le Monde” consideră că majoritatea membrilor Consiliului Republicii sînt gata să aducă amendamente proiectului de lege cu privire la ratificare, în special capitolele care se referă la problema Saarului și articolele economice. Potrivit părții ziarului „Le Monde”, doar 150 membri ai Consiliului Republicii din 315 sînt gata să voteze pentru ratificarea acordurilor de la Paris fără nici un fel de amendamente.

Potrivit părerii ziarului „Paris Presse l'Intransigeant”, dezbaterile din Consiliul Republicii se vor desfășura într-o atmosferă nefavorabilă, deoarece se așteaptă alegerile cantonale (în aprilie) și alegerea unei jumătăți din membrii Consiliului Republicii (în iunie).

Ziarul „Le Monde” consideră că majoritatea membrilor Consiliului Republicii sînt gata să aducă amendamente proiectului de lege cu privire la ratificare, în special capitolele care se referă la problema Saarului și articolele economice. Potrivit părții ziarului „Le Monde”, doar 150 membri ai Consiliului Republicii din 315 sînt gata să voteze pentru ratificarea acordurilor de la Paris fără nici un fel de amendamente.

Potrivit părerii ziarului „Paris Presse l'Intransigeant”, dezbaterile din Consiliul Republicii se vor desfășura într-o atmosferă nefavorabilă, deoarece se așteaptă alegerile cantonale (în aprilie) și alegerea unei jumătăți din membrii Consiliului Republicii (în iunie).

Ziarul „Le Monde” consideră că majoritatea membrilor Consiliului Republicii sînt gata să aducă amendamente proiectului de lege cu privire la ratificare, în special capitolele care se referă la problema Saarului și articolele economice. Potrivit părții ziarului „Le Monde”, doar 150 membri ai Consiliului Republicii din 315 sînt gata să voteze pentru ratificarea acordurilor de la Paris fără nici un fel de amendamente.

Potrivit părerii ziarului „Paris Presse l'Intransigeant”, dezbaterile din Consiliul Republicii se vor desfășura într-o atmosferă nefavorabilă, deoarece se așteaptă alegerile cantonale (în aprilie) și alegerea unei jumătăți din membrii Consiliului Republicii (în iunie).

Ziarul „Le Monde” consideră că majoritatea membrilor Consiliului Republicii sînt gata să aducă amendamente proiectului de lege cu privire la ratificare, în special capitolele care se referă la problema Saarului și articolele economice. Potrivit părții ziarului „Le Monde”, doar 150 membri ai Consiliului Republicii din 315 sînt gata să voteze pentru ratificarea acordurilor de la Paris fără nici un fel de amendamente.

Potrivit părerii ziarului „Paris Presse l'Intransigeant”, dezbaterile din Consiliul Republicii se vor desfășura într-o atmosferă nefavorabilă, deoarece se așteaptă alegerile cantonale (în aprilie) și alegerea unei jumătăți din membrii Consiliului Republicii (în iunie).

Ziarul „Le Monde” consideră că majoritatea membrilor Consiliului Republicii sînt gata să aducă amendamente proiectului de lege cu privire la ratificare, în special capitolele care se referă la problema Saarului și articolele economice. Potrivit părții ziarului „Le Monde”, doar 150 membri ai Consiliului Republicii din 315 sînt gata să voteze pentru ratificarea acordurilor de la Paris fără nici un fel de amendamente.

Potrivit părerii ziarului „Paris Presse l'Intransigeant”, dezbaterile din Consiliul Republicii se vor desfășura într-o atmosferă nefavorabilă, deoarece se așteaptă alegerile cantonale (în aprilie) și alegerea unei jumătăți din membrii Consiliului Republicii (în iunie).

Ziarul „Le Monde” consideră că majoritatea membrilor Consiliului Republicii sînt gata să aducă amendamente proiectului de lege cu privire la ratificare, în special capitolele care se referă la problema Saarului și articolele economice. Potrivit părții ziarului „Le Monde”, doar 150 membri ai Consiliului Republicii din 315 sînt gata să voteze pentru ratificarea acordurilor de la Paris fără nici un fel de amendamente.

Potrivit părerii ziarului „Paris Presse l'Intransigeant”, dezbaterile din Consiliul Republicii se vor desfășura într-o atmosferă nefavorabilă, deoarece se așteaptă alegerile cantonale (în aprilie) și alegerea unei jumătăți din membrii Consiliului Republicii (în iunie).

Ziarul „Le Monde” consideră că majoritatea membrilor Consiliului Republicii sînt gata să aducă amendamente proiectului de lege cu privire la ratificare, în special capitolele care se referă la problema Saarului și articolele economice. Potrivit părții ziarului „Le Monde”, doar 150 membri ai Consiliului Republicii din 315 sînt gata să voteze pentru ratificarea acordurilor de la Paris fără nici un fel de amendamente.

Potrivit părerii ziarului „Paris Presse l'Intransigeant”, dezbaterile din Consiliul Republicii se vor desfășura într-o atmosferă nefavorabilă, deoarece se așteaptă alegerile cantonale (în aprilie) și alegerea unei jumătăți din membrii Consiliului Republicii (în iunie).

Ziarul „Le Monde” consideră că majoritatea membrilor Consiliului Republicii sînt gata să aducă amendamente proiectului de lege cu privire la ratificare, în special capitolele care se referă la problema Saarului și articolele economice. Potrivit părții ziarului „Le Monde”, doar 150 membri ai Consiliului Republicii din 315 sînt gata să voteze pentru ratificarea acordurilor de la Paris fără nici un fel de amendamente.

Potrivit părerii ziarului „Paris Presse l'Intransigeant”, dezbaterile din Consiliul Republicii se vor desfășura într-o atmosferă nefavorabilă, deoarece se așteaptă alegerile cantonale (în aprilie) și alegerea unei jumătăți din membrii Consiliului Republicii (în iunie).

Ziarul „Le Monde” consideră că majoritatea membrilor Consiliului Republicii sînt gata să aducă amendamente proiectului de lege cu privire la ratificare, în special capitolele care se referă la problema Saarului și articolele economice. Potrivit părții ziarului „Le Monde”, doar 150 membri ai Consiliului Republicii din 315 sînt gata să voteze pentru ratificarea acordurilor de la Paris fără nici un fel de amendamente.

Potrivit părerii ziarului „Paris Presse l'Intransigeant”, dezbaterile din Consiliul Republicii se vor desfășura într-o atmosferă nefavorabilă, deoarece se așteaptă alegerile cantonale (în aprilie) și alegerea unei jumătăți din membrii Consiliului Republicii (în iunie).

Sesiunea subcomitetului Comisiei O.N.U. pentru dezarmare

LONDRA 26 (Agerpres). — După cum s-a mai anunțat la 25 februarie s-a intrat în Londra la Lancaster-House subcomitetul Comisiei O.N.U. pentru dezarmare. În prima sesiune după cea de a 9-a sesiune a Adunării Generale. După cum se știe, printr-o rezoluție a Adunării Generale subcomitetul este însărcinat să facă noi încercări pentru a ajunge la un acord cu privire la reducerea armamentelor și forțelor armate și la interzicerea armei atomice și a celorlalte arme de exterminare în masă.

După o scurtă declarație făcută de reprezentantul Marii Britanii A. Nutting care prezida sesiunea, subcomitetul și-a început lucrările. Lucrările subcomitetului sînt secrete. Reprezentanții presei nu au acces în sala de sesiune.

În cercurile bine informate din Londra se subliniază că la sesiunea din 25 februarie A. A. Gromiko a prezentat propuneri concrete. Se arată că aceste propuneri se bazează pe declarația guvernului sovietic din 18 februarie 1955.

Subcomitetul își va relua lucrările la 1 martie.

O delegație a Sovietului orașenesc din Stalingrad va vizita orașul englez Coventry

MOSCOW 26 (Agerpres). — TASS transmite: Recent, lordul-primar al orașului Coventry, John Fennell, a adresat Sovietului orașenesc de deputați ai oamenilor muncii din Stalingrad o scrisoare în care mulțumesc călduros, în numele delegației orașului Coventry, locuitorilor din Stalingrad pentru ospitalitatea pe care au acordat-o delegației engleze cu prilejul vizitei făcute de această delegație la Stalingrad în noiembrie anul trecut. Totodată el a adresat, în numele consiliului municipal din Coventry, o invitație Sovietului orașenesc Stalingrad ca să trimită o delegație în Marea Britanie. S. I. Sapozhin, președintele Comitetului Executiv al Sovietului orașenesc de deputați ai oamenilor muncii din Stalingrad, a adresat d-lui Fennell o scrisoare de răspuns cu următorul conținut:

Sovietul orașenesc Stalingrad m-a însărcinat să exprim consiliului municipal din Coventry mulțumiri sincere pentru invitația amabilă de a trimite o delegație la Coventry. După ce a examinat în cadrul unei sesiune această invitație, Comitetul Executiv al Sovietului orașenesc a hotărât să accepte invitația dv. și să trimită la Coventry o delegație compusă din 6 persoane. Considerăm că timpul cel mai potrivit pentru această vizită ar fi mijlocul lunii martie 1955.

Permiteți-mi să vă transmit în numele Sovietului din Stalingrad și al tuturor locuitorilor Stalingradului cele mai sincere și prietenoase urări de pace, fericire și succese consiliului municipal și tuturor locuitorilor orașului Coventry.

— O —

In câteva rînduri

La 23 februarie, doi aviatori cinașiști — Liu Jiu-jun și Sun Bao-jun — zburînd din Taiwan pe bordul unui avion scolar au aterizat în China continentală unde s-au predat autorităților populare.

Secretarul general al Ligii țărilor arabe a comunicat că în legătură cu semnarea acordului turco-iraqian va fi convocată de urgență o sesiune a organelor de conducere ale Ligii țărilor arabe.

Într-o scrisoare trimisă la ocazia tratatului pentru încheierea unui acord militar, în luna martie va sosi în Turcia o misiune militară israeliană în frunte cu ministrul apărării Ben Gurion care a fost numit recent în această funcție.

Studentii de la Universitatea din Seattle (statul Washington) au arătat rezoluția universității, Henry Schmitz, care a interzis consociulul atomist american prof. Oppenheimer, persecutat de comarșii americani, să vină o serie de prelegeri la această universitate.

Valul de frig care bîntuie în Europa occidentală a cuprins și Olanda. Noua ondoare localizată din nordul țării sînt izolate, iar comunicațiile cu insulele de pe coasta de nord a țării sînt întrerupte. Din cauza viscolului și a înzăpezirilor, multe localități din Anglia au fost izolate: circulația pe șosele a fost întreruptă. În Scoția se înregistrează geruri fără precedent. Temperatura este cea mai scăzută din ultimii 60 de ani.

„presupun” doar că ar fi „persoane”, s-au dovedit a fi nu numai persoane, ci și luptători activi pentru pace și unitatea patriei lor.

Pornind mai departe de la filozofia sa constatăm că știința nu e bună de nimic, mister Conant ajunge la concluzia „salvatoare” că dacă omul în nu poate să cunoască, dacă nu poate să înțelească, trebuie să se refugieze în credință, dat fiind că el are nevoie de anumite „valori spirituale”. După mister Conant, „credința” e aceea care dă siguranță neîndoielnică pe care nu o poate da știința. Iată deci pe filozoful mister Conant, decepționat — și desigur și înfricoșat — de tot ceea ce în jurul său este ostil lui și cauzei pe care o slujește, care încearcă să evadaze din realitate, căutînd un refugiu în fantasmagorii idealiste.

Pentru susținerea tuturor acestor teze ale sale, domnul profesor Conant recurge la o sursă intr-adevăr năstrușnică și uluitoare pentru un „om de știință”, ce se preînde a fi. Pare de necrezut, și totuși domnul profesor Conant deducă o parte considerabilă din prelegerile sale despre „științele moderne (nu medievale — n.n.) ale naturii”, unor considerații „profunde” cu privire la... „Carica lui Iov”. În această carte găsește — afirmă el — pe o parte o negare a presupunerii... că mersul universului este accesibil rațiunii omenești, pe de altă parte înțelegerea faptului că suferința constituie pentru mulți oameni „o îmbogățire spirituală” și anume atunci cînd „drept urmare a suferințelor lor se opun mai puțin lumii așa cum este ea” (subînțelegem noastră).

Acesta este, așa dar, miezul filozofiei lui mister Conant sau mai bine zis scopul ei. Constrîndul întregul esafodaj al „teoriilor” sale, el urmărește să propage — în rîndul celor ce vor voi să-l dea crezare — ideea că suferințele milioanele de oameni năpăstuiți de orînduirea capitalistă, constituie o „bogăție” și încă una „spirituală”, la care nu trebuie să renunțe luptînd pentru răsturnarea rînduiriilor vechiului lumii.

Enunțînd acest raționament mister Conant a scăpat de pe umeri togară de filozof, desvelîndu-se în toată goliciunea de obișnuit apologet al putredii orînduirii capitaliste.

A. STANCIU

Azi alegeri pentru Sovietele Supreme și sovietele locale într-o serie de republici unionale

MOSCOW 26 (Agerpres). — TASS transmite: 27 februarie este o zi memorabilă în viața poporului sovietic. În această zi oamenii muncii din Uniunea Sovietică își aleg deputații pentru Sovietele Supreme și pentru sovietele locale dintr-o serie de republici unionale. În zilele de 25 și 26 februarie campania electorală a atins punctul culminant.

Armata Populară Chineză de Eliberare a eliberat insula Nancian

FRONTUL CIJETZIAN 26 (Agerpres) CHINA NOUA: — Unități ale Armatei Populare Chineză de Eliberare din provincia Cijetian au eliberat insula Nancian, ultima poziție întărită a trupelor trădătorilor Cien Kai-și din largul coastei Cijetian.

Anterior, unități ale Armatei Populare Chineză au eliberat insulele Pehlungan, Pehsian și Taisan, la nord-vest, nord-est și sud-vest de insula Nancian încreștînd astfel din trei direcții forțele gominandiste. Aviația Armatei Populare Chineză de Eliberare a început apoi să atace trupele ciankaiște încercute pe insula Nancian. Ciankaiștii au fost atinși nevoit să părăsească în derută insula Nancian.

Înainte de a fugi, bandiții gominandisti au jefuit populația insulei și au săvîșit distrugeri sălbatice. Ei au dus în Taiwan sub amenințarea baionetelor peste 2.000 de locuitori de pe insulă.

Nancian, principala insulă din arhipelagul cu același nume este situată la aproximativ 280 km nord de Taiwan și are o suprafață de 8 km. p. Ea este înconjurată de numeroase insule. Eliberarea acestui grup de insule a creat condiții mai favorabile pentru eliberarea Taiwanului și a altor insule din preajma litoralului provinciei Fujian.

Taivanul aparține Chinei! Declarația lui Nehru în Camera populară a parlamentului indian

DELHI 26 (Agerpres). — TASS transmite: După cum a anunțat postul de radio Delhi, primul ministru al Indiei, Nehru, a rostit la 25 februarie în Camera populară a parlamentului indian o cuvîntare consacrată în special evenimentelor din Asia.

Nehru a subliniat că multe din greutățile în fața cărora se află astăzi lumea sînt provocate de faptul că unii oameni adoptă față de Asia o concepție veche, nu înțeleg problemele Asiei. Faptul, a subliniat el, nu înțelegea să fie fapte numai pentru că cineva nu le recunoaște. Dacă însă vreo țară va recunoaște China, ea trebuie în mod logic să recunoască și că Taiwanul aparține de asemenea Chinei. Timp de sute de ani Taiwanul a fost o parte a teritoriului chinez. Nehru a subliniat că insulele Quemoy și Maşu aparțin firește de asemenea Chinei și că în general se recunoaște că ciankaiștii trebuie să evacueze aceste insule care trebuie redată Chinei. Apoi, a adăugat Nehru, pot fi discutate probleme ca statutul Taiwanului și insulelor Pehlungan.

Nehru a declarat că este împotriva pactelor și alianțelor militare. Criticînd toate alianțele militare, el a acordat o deosebită atenție alianțelor militare din Asia de sud-est.

Vorbînd despre apropiata conferință a țărilor Asiei și Africii, el a menționat că după cîte știe, toate țările invitate la conferință intenționează să participe la ea.

Opinia publică internațională înfîierează atacul criminal asupra legăției R.P.R. de la Berna

DUSSELDORF 26 (Agerpres). Ziarul vest-german „Industriekurier” relatuîndu-se la atacul banditesc împotriva legăției R.P.R. de la Berna înfîierează așa-zisa neutralitate a Elveției arînd că cei care își „închipuie că trăiesc în Elveția sub un regim civilizat, bucurîndu-se de securitatea deplină înfr-un stat strict neutru, nu prea știu ce s-a mai creată” despre felul în care este „păstrată această sfințită neutralitate” după cele întîmplat în capitala Elveției.

BUENOS AIRES 26 (Agerpres). Ziarul „Nuestra Palabra” publică sub titlul „Gangsterii din Berna” un articol în care se spune printre altele: „După cum se știe bugetul S.U.A. prevede o sumă însemnată destinată subvenționării trădătorilor care se dedau la subvînți, sabotaj și spionaj în țările socialiste și ale pacii”. Cu acești dolari, scrie ziarul, au fost finanțate atacarea, devastarea și asasinatul comise de fasciștii fugiți din România împotriva legăției R.P.R. de la Berna.

În încheierea articolului, ziarul înfîierează atitudine autorităților elvețiene „care în primul rînd nu au împiedicat atentatul, apoi au fost foarte lente” în arestarea bandiților uciși, pe care acum tezuza să-i predea Republicii Populare Romîne.

Rev